

vergadering **25**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 17 februari 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
MOTIE VAN ORDE	
Beroep op het reglement	4
ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de operationalisering van de Opvoedingslijn als helpdesk voor ouders, vrienden en kennissen van radicaliserende jongeren	5
ACTUELE VRAAG van Rik Daems aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een eventueel Vlaams initiatief om het stakingsrecht in onze huidige maatschappij concreet in te vullen, na de mislukking van het federale sociale overleg over het 'Herenakkoord'	9
ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de rol van de provincies in de beroepsprocedure tegen bouwvergunningen	12
ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het voorstel van territoriaal ontwikkelingsprogramma (T.OP) voor de Noordrand	
ACTUELE VRAAG van Lieve Maes aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de plannen voor een verdere verstedelijking van de Noordrand en de compatibiliteit hiervan met het beleid van de Vlaamse Regering om het groene en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand te vrijwaren	15
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het overleg met Marokko betreffende de toekomst van het Vlaams-Marokkaans culturenhuis Daarkom	19
ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van de minister om de informatieverlening aan de ouders betreffende het jeugdwerk in Vlaanderen te verbeteren	
ACTUELE VRAAG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de beeldvorming betreffende het jeugdwerk	22
ACTUELE VRAAG van Güler Turan aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende een mogelijke Brexit	25
ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de reactie van de minister op het voorstel om radicaliserende jongeren naar internaten te sturen	29

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de geplande acties van de hogescholen tegen de besparingen in het hoger onderwijs	
ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de onderfinanciering van het hoger onderwijs	
ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de dreigende opstand van de hogescholen	33
ACTUELE VRAAG van Jelle Engelbosch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een mogelijke doorbraak binnen de Vlaamse Regering voor het geblokkeerde dossier van een verbod op pelsdierhouderijen	39
OPRICHTING VAN EEN COMMISSIE	41
MOTIE van Katia Segers, Joris Vandenbroucke en Bruno Tobback tot besluit van de op 26 januari 2016 door Katia Segers en Hermes Sanctorum-Vandevoorde in commissie gehouden interpellaties tot minister Joke Schauvliege, respectievelijk over de definitieve goedkeuring van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) en over de beslissing van de Vlaamse Regering betreffende het ruimtelijk kader voor Uplace	
– 625 (2015-2016) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	46
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	46

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Mathias De Clercq, Jos Lantmeeters: ambtsverplichtingen;

Gweny De Vroe, An Moerenhout, Freya Saeys, Manuela Van Werde: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 60/17)

MOTIE VAN ORDE

Beroep op het reglement

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Vandenbroucke bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp·a): Ik had graag even het volgende meegegeven. Wij hebben vandaag een persconferentie gehad over de decenniumdoelen, we hebben gisteren een rapport gekregen van het Planbureau waaruit blijkt dat gezinnen met lagere inkomens 528 euro per jaar moeten inleveren en dat de sociale correcties onbestaande zijn of niet werken. We hadden daar graag een vraag over gesteld aan de bevoegde minister, minister Homans, bij monde van de heer Van Malderen.

Ik vind het eerlijk gezegd onbegrijpelijk en ik vind ook geen gronden in artikel 92, punt 2, van het reglement waarom die actuele vraag geweigerd is, waarom we de minister niet kunnen ondervragen over die actualiteit. Ik verzoek u om die actuele vraag alsnog aan de agenda toe te voegen.

De voorzitter: Ik kom niet terug op mijn beslissing. Als we daarmee beginnen, krijgen we hier een tapijtenmarkt. Daar doe ik niet aan mee. Ik heb ook begrepen dat er op 25 februari in de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen een uitgebreide gedachtewisseling is met de minister over het actieplan Armoedebestrijding. U kunt daar perfect en uitgebreid discussiëren.

Ik ga daar verder niet op in, want dan gaat binnenkort iedereen zich bemoeien.

Joris Vandenbroucke (sp·a): Ik beroep me op het reglement, dat we toch met zijn allen hebben goedgekeurd. Daarin staat duidelijk welke actuele vragen niet kunnen worden aanvaard. Ik vind geen enkele van die redenen van toepassing op het voorstel van collega Van Malderen. Wat die gedachtewisseling in de commissie Wonen en Armoedebeleid betreft, dat gaat over de bevoegdheid Wonen en

over de functionele bevoegdheid Armoede. Wij wensen minister Homans vandaag te interpellieren in het kader van haar coördinerende bevoegdheid Armoede. Daarover gaat die gedachtewisseling niet. De heer Van Malderen kan zijn ei helemaal niet kwijt in de commissie volgende week en zou graag vandaag hier in het parlement een vraag willen stellen.

De voorzitter: U kunt altijd bij mij op kantoor hierover verder uitleg krijgen. Ik ga er verder geen debat over voeren.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de operationalisering van de Opvoedingslijn als helpdesk voor ouders, vrienden en kennissen van radicaliserende jongeren

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Minister, de helpdesk is gelanceerd. Het was een van de vragen die de afgelopen maanden werden gesteld, eerst via de ouders die we hebben gehoord in onze commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering en daarna door verschillende collega's tijdens de opvolgingsmomenten. Het is heel goed dat u de tijd hebt genomen om dat grondig aan te pakken, om te kiezen voor grondig overleg met ouders, dat u op basis van buitenlandse succesvolle voorbeelden hebt gewerkt, dat er ook werk is gemaakt van de backoffice en van het netwerk waarop de hulpverleners, de mensen die de lijn bedienen, kunnen terugvallen. Omdat het om een complexe materie ging, moesten ze uiteraard de tijd hebben om zich op deze nieuwe opdracht voor te bereiden.

Daarmee is tegemoet gekomen aan een grote bezorgdheid. In het kader van de preventie is een grote stap vooruit gezet omdat in het verleden toch gebleken is dat ouders die geconfronteerd worden met radicaliserende jongeren, die gedragsveranderingen vaststellen, die zien dat die jongeren andere vrienden frequenteren, dat ze andere websites gaan opzoeken of dat ze plots het contact verliezen, vaak niet wisten waar ze terecht konden, op een vertrouwensvolle manier, zonder dat ze meteen naar de politie of naar het repressieapparaat moesten stappen. Daar was grote nood aan.

Er is wel eens gepleit voor voorbeelden uit het buitenland. Dan werd verwezen naar Frankrijk, maar dat telefoonnummer is meer vanuit een securiteitsoogpunt gelanceerd. Nederland was ook niet zo objectief, of beter gezegd, niet zo neutraal qua achtergrond. Daardoor kon een verkeerde beeldvorming ontstaan. Het feit dat er nu gekozen is voor de Opvoedingslijn, en dat die de garantie van neutraliteit in zich draagt, is een pluspunt.

Mijn vraag aan u is de volgende. U kiest niet voor een grootscheepse campagne. Welke stappen worden er ondernomen om de doelgroep, namelijk de ouders van de radicaliserende jongeren, te informeren over het bestaan van die lijn? Wellicht zijn dat mensen die meer geïsoleerd leven dan mensen die kranten en websites volgen. Hoe gaat u die doelgroep bereiken met dit nieuwe initiatief?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, er is inderdaad gekozen voor de Opvoedingslijn. We hebben de vrijwilligers en medewerkers de nodige vorming gegeven. Er zijn afspraken met de backoffice: wat doe je met het beroepsgeheim, wat doe je met informatie die misschien een bepaald strafrechtelijk karakter kan hebben, enzovoort? Al die afspraken zijn gemaakt. Er wordt ook iemand in dienst genomen die vanuit de allochtone gemeenschap zeker een belangrijke meerwaarde moet bieden.

Wat gaan we doen? De eerste golf van informatie is natuurlijk wat de media hebben gebracht toen het initiatief publiek is gemaakt. We hebben gemerkt bij de eerste golf van mensen die hebben gebeld, dat ouders vaak niet zozeer wegens het benoemde radicaliseringsrisico bellen, maar eerder als het gaat over pubers die dreigen te ontsporen en waar ze ongerust over zijn. Onze mensen signaleren dat in die eerste golf van reacties mensen vaak bellen vanuit dat perspectief, zonder dat onmiddellijk in een terminologie van radicalisering te plaatsen. Dat is een eerste observatie.

Nu is er een campagne die in de diepte gaat, dus uiteraard in de richting van de lokale besturen maar uiteraard ook naar de zelforganisaties en naar de gemeenschappen waar dit telefoonnummer het best goed bekend wordt gemaakt. Er wordt natuurlijk ook geïnvesteerd in de afspraken, het contact en de feedback van verenigingen uit de moslimgemeenschap, ouderverenigingen en dat soort zaken meer. Als die tweede fase een beetje in de diepte gewerkt heeft, is het de bedoeling om op basis van de ervaringen te kijken wat het beste zou zijn als je naar een bredere publiekscampagne gaat. We zullen op dat moment aan de hand van de ervaringen en de reacties, ook uit de betrokken groepen, kijken wat daarvoor het best geëigende kanaal is.

De Opvoedingslijn heeft ervoor gekozen om dat niet onmiddellijk te doen omdat we ons goed realiseren dat we heel zorgvuldig bepaalde groepen extra moeten kunnen bereiken en het heel laagdrempelig voor hen mogelijk moeten maken. Laat ons eerlijk zijn, onze ervaring is dat dat heel veel nieuwe vormen van overleg en contacten betekent. Daarom is een dergelijke drietrapsraket in de communicatie afgesproken.

Ward Kennes (CD&V): Minister, dank u voor het antwoord. Het is goed dat er een plan achter zit om in verschillende fases te werken. Het zal inderdaad wel blijken dat dat nodig is. Het zou ook goed zijn dat iedereen die in contact komt met die ouders, namelijk scholen, buurtwerkers en verenigingen, ertoe worden aangezet om als die ouders met vragen zitten, dit laagdrempelige initiatief zeker aan te grijpen en de kans die geboden wordt met twee handen aan te grijpen zodat ook andere ouders nu de weg vinden naar de hulplijn in het kader van die campagne. Dat is natuurlijk altijd mooi meegenomen, want het is een waardevol initiatief waar breed gebruik van kan worden gemaakt.

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Nadia Sminate (N-VA): Als we het in de commissie Radicalisering over één ding eens waren, dan was het wel dat er dringend een dergelijke hulplijn voor ouders en eerstelijns werkers moest komen. Ik zeg wel degelijk 'dringend'. We waren het erover eens dat er geen tijd te verliezen was. Op dat vlak ben ik toch een beetje op mijn honger blijven zitten, namelijk wat betreft de snelheid van uitvoering. Ik ben het ermee eens dat er een degelijke backoffice moest worden opgesteld, geen enkel probleem, maar toch kunnen we niet ontkennen dat er heel wat maanden zijn overgegaan vooraleer het nummer operationeel is geworden. We zullen goed opvolgen of die lijn succesvol is. We gaan dat doen via de halfjaarlijkse rapportering in de commissie Radicalisering.

Ik heb nog één heel concrete vraag, minister. Ik heb uit uw communicatie begrepen dat dit geen bijkomende belasting zou betekenen voor de Opvoedingslijn. Ik vraag me af op welke manier u dat garandeert. Worden er bijkomende vte's aangeworven?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): De actuele vraag van de heer Kennes over de bekendmaking is terecht. We moeten over heel Vlaanderen de ouders die met die

vragen zitten effectief duidelijk maken waar ze terecht kunnen. Het is heel belangrijk dat die lijn de nodige geruststellende antwoorden kan geven, maar dat die ook, in de gevallen waar er meer aan de hand is dan alleen maar ongeruste ouders, mensen kan doorverwijzen.

Minister, we zien dat in een aantal delen van Vlaanderen, net die delen waar de radicalisering geen fait divers is, maar de afgelopen jaren hard heeft toegeslagen, de doorverwijzing naar centra voor geestelijke gezondheidszorg niet evident is. In Vlaams-Brabant en Brussel kunnen anderstalige ouders namelijk zeer moeilijk terecht in die centra. Daarom leeft er bezorgdheid in onze fractie. Het is zeer goed dat die lijn er nu is, maar we vragen om er ook voor te zorgen dat er bij doorverwijzing voldoende capaciteit is om die op te vangen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, de regering kondigde die hulplijn midden vorig jaar aan. In een resolutie werd in het Vlaams Parlement door alle democratische partijen benadrukt dat er één centrale, voortdurende bereikbare telefoonlijn moest zijn voor ongeruste ouders, leerkrachten en andere burgers in de omgeving van radicaliserende jongeren.

U hebt zelf in de commissie Welzijn benadrukt dat belangrijke elementen van zo'n hulplijn meertaligheid en laagdrempeligheid zijn. Wat zien we nu, na tien maanden? Er is niet één centrale telefoonlijn, maar er zijn vier lijnen: één voor lokale besturen, één in de Moslimexecutieve, één binnen onderwijs en nu ook de Opvoedingslijn.

Verder is er geen sprake van meertaligheid en is de Opvoedingslijn niet permanent bereikbaar. Er is dus niet tegemoetgekomen aan de bekommernissen waarover iedereen het eens is. De meertaligheid is namelijk ook niet gegarandeerd.

Minister, u hebt nu tien maanden de tijd gehad. Het resultaat is een mager beestje. Wilt u op korte termijn tegemoetkomen aan de bekommernissen die herhaaldelijk zijn geformuleerd in het parlement?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik deel de bezorgdheid van mijn collega's. De lijn is er en dat is goed, al heeft het zeer lang geduurd. Het is een gemiste kans dat het geen uniek nummer is geworden en dat er nog steeds vier lijnen zijn. Het is spijtig dat er geen campagne wordt gevoerd zoals in Nederland, met een heel duidelijke brochure waarin staat wat de hulplijn is en waar je naartoe moet bellen.

Ik lees in het persartikel dat "men hoopt dat vrijwilligers met een andere achtergrond zich zullen aanmelden". Ik hoop dat men iets meer zal doen dan hopen dat die vrijwilligers zich zullen aanmelden. Ik hoop dat u ook campagne zult voeren om vrijwilligers met een andere achtergrond en die ook andere talen spreken actief op te sporen om mee te werken aan die lijn. Dat zal namelijk cruciaal zijn om het succes te garanderen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Collega's, dit is nog maar eens een hulplijn in het kader van de problematiek van de radicalisering van moslims in Vlaanderen. Deze keer wordt er via de Opvoedingslijn nog eens 79.000 euro extra geïnvesteerd. Voor de hulplijn via de Moslimexecutieve was al 60.000 euro uitgetrokken.

Er zijn allerlei islamexperts actief in ons Vlaams onderwijs. Ondanks dat vele geld is het echter toch allemaal van een grote vrijblijvendheid. Er wordt benadrukt dat

het gaat over vertrouwelijkheid en dat de politie niet wordt betrokken. Ik denk dat men nood heeft aan het tegendeel. Ik denk dat er in een aantal sectoren nood is aan een meldplicht voor radicaliserende moslims die overigens een gevaar kunnen betekenen voor onze samenleving.

Als democratische partij, mevrouw Kherbache, die ook luistert naar wat er bij de Vlaming leeft, denk ik dat het niet dit is dat de Vlaming vraagt. De Vlaming vraagt een kordate aanpak van moslimradicalisering en dat gebeurt niet via allerlei hulplijnen of therapeutische sessies zoals deze Vlaamse Regering plant.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, ik wil even reageren op de vragen.

Het is uiteraard de bedoeling om met het extra personeelslid dat is aangetrokken en dat van Marokkaanse origine is nieuwe impulsen te geven in de zoektocht naar vrijwilligers. Het is, als je het mij vraagt, een opportuniteit om breed in de Vlaamse samenleving te zoeken naar mensen die dat engagement in het kader van de Opvoedingslijn willen opnemen. Uiteraard betekent dat ook contacten met ouderverenigingen en met zelforganisaties om te bekijken hoe je de rekruteringsbasis kunt verbreden. Wat mij betreft, is dat een opportuniteit die breder gaat dan het issue van de radicalisering op zich. We zullen daar dus zeker op moeten inzetten.

Het is de bedoeling om, na die fase van verdieping en van breed bekendmaken in bepaalde groepen en via de lokale besturen, te kijken hoe we dat verder moeten uitbouwen. De aansluiting op het verwijzen naar hulpverlening is natuurlijk een issue. We gaan met die Opvoedingslijn natuurlijk een aantal vraagstukken met betrekking tot het aanbod niet oplossen, maar het is heel duidelijk dat hiermee de problematiek van de cultuursensitiviteit van onze hulpverlening ook eens vanuit die invalshoek gesteld wordt. Ik beschouw dat dus ook, als u het mij niet kwalijk neemt, als een opportuniteit om het gesprek met de sector, dat we in het kader van onze beleidsprioriteiten hoe dan ook willen voeren, een beetje te intensifiëren, of om dit als aanleiding te zien om dat gesprek wat breder te maken.

Er is gekozen voor de Opvoedingslijn, precies om tegemoet te komen aan de kritiek dat er weer een nieuwe lijn zou worden geïnstalleerd. Er is voor gekozen om het, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, te positioneren in onze kernopdracht, namelijk preventie en gezinsondersteuning.

Er is absolute bereidheid om, op het moment dat het federale initiatief van de groene lijn er zou komen, ons daar een plaats in te geven. Daar is veel voor te zeggen. In het buitenland zie je dat sommige initiatieven echt vanuit een veiligheidsperspectief zijn genomen, andere zijn aan een heel specifieke gemeenschap gekoppeld. Dan was ons aanvoelen om in Vlaanderen van meet af aan bij de ondersteuning van de gezinnen de juiste invalshoek te kiezen. En wat ons betreft, is dat gezinsondersteuning, opvoedingsondersteuning en jeugdhulp. En laat ons dan bekijken hoe wij ons – zeer graag en met groot voluntarisme – inschakelen in een wat breder platform. Ik hoop dat dat op het Belgische niveau gerealiseerd kan worden en dat wij daarin ook onze plaats kunnen krijgen.

Ward Kennes (CD&V): Collega's, met het initiatief is tegemoetgekomen aan een van de grote bekommernissen van de betrokken ouders.

Collega Sminate, als voorzitter weet u dat we het over heel veel dingen eens waren, namelijk over 55 punten, en dat het ene niet absoluut belangrijker was dan het andere. Gelukkig waren we het kamerbreed over 55 punten eens. Het heeft geen zin om er één uit te lichten.

De minister gaf al terecht aan dat het erg belangrijk is dat er een goede backoffice achter zit. Die backoffice is uiteraard belangrijk, ook als er mogelijk veiligheidsaspecten naar boven zouden komen tijdens die gesprekken. Ik hoop

natuurlijk ook dat de hulplijn heel veel vrijwilligers blijft aantrekken en mensen vindt die voor deze sector, maar ook voor de andere sectoren waarvoor ze bevoegd is, een meerwaarde kunnen bieden. Het is een heel goed initiatief en het draait inderdaad op competente en enthousiaste vrijwilligers.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Rik Daems aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een eventueel Vlaams initiatief om het stakingsrecht in onze huidige maatschappij concreet in te vullen, na de mislukking van het federale sociale overleg over het 'Herenakkoord'

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

Rik Daems (Open Vld): Minister, het herenakkoord is een afspraak tussen sociale partners, werkgevers en werknemers, dat handelt over hoe men een sociaal conflict aanpakt. Simpel gezegd: hoever gaat het stakingsrecht versus het recht tot werk?

U bent minister van Werk in Vlaanderen. Je zou kunnen zeggen dat het een nationale aangelegenheid is, en dat is ook waar. De gewezen minister-president, de heer Peeters, zou daar in eerste instantie mee bezig moeten zijn. Maar het heeft natuurlijk een directe impact op ons, want als het gesprek over het herenakkoord afgelopen is, is er voor sommigen waarschijnlijk geen herenakkoord meer en is er dus ook geen afspraak meer over hoe je een sociaal conflict aanpakt en riskeren we op vrij korte termijn aberrante toestanden te kennen vanwege de syndicale hoek, die we de laatste maanden toch hebben gezien, en die een zeer grote meerderheid, ook in dit parlement, stilaan beu is.

Stakingsrecht is belangrijk. Wij staan daar ook achter. Maar recht op werken is minstens even belangrijk. Gegeven de impact op onze Vlaamse economie en op het Vlaamse werk, welk initiatief zou u zelf kunnen nemen als minister van Werk in Vlaanderen, desgevallend in overleg met uw collega op nationaal vlak? Dat lijkt mij niet inevident. Het lijkt me aan de andere kant wel zeer zeker dat Vlaanderen een aantal eigen initiatieven moet nemen om ervoor te zorgen dat recht op werk, wat mij betreft, belangrijker is dan recht op staken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik betreur dat er op het federale niveau geen akkoord kon worden gesloten tussen werkgevers en werknemers. Het is uiteraard – en u zei dat zelf – aan mijn federale collega of het federale parlement om er nu wetgevend werk rond te doen. Wat stel ik vast? Een herenakkoord – of een akkoord om het wat minder seksistisch te maken – over deze materie is natuurlijk een akkoord en geen wetgeving. Dat is een eerste vaststelling.

Een tweede vaststelling is dat de publieke opinie in Vlaanderen anders staat tegenover acties van werknemersorganisaties dan in Wallonië. Het is een vaststelling. Het uit zich ook heel duidelijk in bijvoorbeeld de stakings- of actiebereidheid – herinner u de NMBS – of bij de instrumenten die worden ingezet. Ik ben blij dat wij nog niet hebben meegemaakt dat autosnelwegen worden afgesloten.

Ik ben het ook met u eens en ik wil ook echt niet dat door het conflict tussen werkgever en werknemer de Vlaamse economie, de Vlaamse werkgelegenheid, mogelijk de Vlaamse investeringen, worden gehypothekeerd.

Als ik dit alles bij elkaar leg, kom ik tot de conclusie dat ik aan de Vlaamse sociale partners zou kunnen vragen om eens overleg te plegen in de Sociaal-Economische

Raad van Vlaanderen (SERV), het orgaan waar ze dat kunnen doen, om na te gaan op welke manier conflicten tussen werkgevers en vakbonden niet leiden tot een schade aan de Vlaamse economie en Vlaamse werkgelegenheid en om na te gaan of zo'n overleg eventueel in een akkoord kan worden gegoten. Dat wil ik concreet doen, complementair aan wat op het federale niveau aan wetgevend werk kan gebeuren.

Rik Daems (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord, vooral voor het feit dat we het eens zijn. Dat is in deze materie overigens ook niet zo uitzonderlijk. Het afwezig zijn van een herenakkoord – wat voor mij dan ook nog heel zwak was – mag niet leiden tot uiteindelijke schade van de economie met jobverlies als gevolg. Dat is toch de ongelooflijke toestand die we vaak hebben meegemaakt: diegenen die de eerste verdedigers zijn van jobs, zijn de eersten om jobs kapot te maken met hun acties.

Ik heb geen probleem met het stakingsrecht als het beperkt is tot het conflict tussen werkgever en werknemer in een bedrijf. Als je echter een hele economie platlegt door kruispunten te bezetten, door autosnelwegen te bezetten of grote industrieterreinen te beletten om actief te zijn, dan breng je reële schade toe aan de economie. Als u en ik dat zouden doen, dan zouden we voor de rechtbank staan. Maar als de syndicaten dat doen, dan worden ze gefeliciteerd door de eigen achterban en zijn er vele politici hier die verdomme nog bang zijn om dat te zeggen, want ze hangen nog voor een beetje af van die syndicaten. En dat maakt mij boos. Dat maakt mij boos en ik dank u voor uw initiatief. *(Applaus bij Open Vld en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, onze fractie wil zich aansluiten bij deze vraag. Wij betreuren het afspringen van de onderhandelingen tussen de sociale partners omdat wij denken dat werkgevers en werknemers als eersten moeten proberen om het herenakkoord te actualiseren en te moderniseren. Ik ga volledig akkoord om het op een nieuwe leest te schoeien.

Ik denk dat ik de wijze woorden van de liberale vicepremier kan herhalen: "Er is recht op werk en er is ook een recht op staken maar het recht op staken moet goed worden georganiseerd." Dat is zo. Onwettelijke handelingen kunnen absoluut niet. We moeten nagaan hoe we daar een goed antwoord op vinden. Het is ook goed dat de liberale vicepremier en de minister van Werk eerst nog proberen om de sociale partners te activeren om tot een goed akkoord te komen en tot een modernisering van het herenakkoord.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Dank u, voorzitter, dat ik alsnog mijn recht op werk hier mag uitoefenen. *(Rumoer)*

Minister, Vlaanderen is in deze zaak eigenlijk niet bevoegd. Als u via sociaal overleg misschien tot een informeel akkoord zou kunnen komen, dan komt dat altijd in tweede orde. In de eerste orde moeten we inzetten op het federaal sociaal overleg en ik hoop dat daar de wijsheid zegeviert. Provocaties en uitspraken zoals u die hier doet, mijnheer Daems, dragen daar niet toe bij.

Ik roep op tot een gevoel van proportionaliteit. Als er fiscale fraude wordt gepleegd, gaan we dan achter alle belastingbetalers aan? Als er mensen met een zware voet elke dag op de autosnelwegen het leven van anderen in gevaar brengen, gaan we dan alle automobilisten verbaliseren of sluiten we de autosnelwegen af? Ik denk het niet. Ik denk dat we een serene sfeer en proportionaliteit nodig hebben. Daar is onze economie het best mee gebaat. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Mijnheer Daems, het is altijd amusant als u als liberaal – ik corrigeer mezelf: als volbloedliberaal – zo gretig naar de overheid kijkt om afspraken tussen privépartners, zowel de werkgeversorganisaties als de werknemersorganisaties dus, over te nemen. Het afsluiten van autosnelwegen is geen onderdeel van het stakingsrecht. Hier wordt gevraagd: laat ons het stakingsrecht herdefiniëren, want men is autosnelwegen aan het afsluiten. Dat heeft met elkaar niets te maken. Als mensen een autosnelweg blokkeren om welke reden ook, dan kunt u al optreden. Minister, u zegt dat er absoluut geen schade mag komen aan de economie. Uiteraard kun je elke staking beschouwen als schade aan de economie, want een bedrijf wordt platgelegd. Dan is er geen liberaal aan het woord, maar een antisindicalist. Net als de heer Van Malderen roep ik op tot sereniteit en respect voor de privépartners. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Mijnheer Daems, ik was even in de war, want in de media wilt u het overleg nog alle kansen geven. Toen ik uw actuele vraag las, dacht ik: u zet de stap van de Kamer naar de Senaat en eindelijk zit u in het Vlaams Parlement en hebt u begrepen, met een leuke invalshoek, wat we zelf kunnen doen.

Werkgeversorganisaties zitten op twee snelheden in België, de vakbonden idem dito. Niemand in deze zaal durft te pleiten voor een economie die wordt geschaad door de vakbond. Minister Muyters, kunnen we op het Vlaamse niveau een stukje verdergaan en kijken of we via de SERV een gentlemen's agreement kunnen krijgen met onze sociale partners? Als dat echt niet lukt, dan weten we dat het federale niveau zijn werk moet doen.

Minister Philippe Muyters: Behalve van de heer Gryffroy heb ik geen vraag gehoord, wel enkele standpunten. Als je iets vraagt aan de sociale partners en ze komen niet tot een vergelijk, dan is het aan de politiek om een beslissing te nemen. Daarover heb ik geen bevoegdheid. Ik heb wel bevoegdheid om het overleg te stimuleren, en dat wil ik ook doen, vrijwillig. Als de sociale partners ertoe bereid zouden zijn om samen uit te zoeken hoe conflicten worden opgelost zonder dat dit tewerkstelling kost, dan kan ik me niet inbeelden dat u daartegen zou zijn, mijnheer Van Malderen. Dat is net wat ik zal vragen aan de sociale partners. Ik ben ervan overtuigd dat ik daarvoor uw steun zal krijgen.

Mijnheer Vanbesien, het afsluiten van autosnelwegen is geen stakingsrecht, zegt u. Waarom zouden de Vlaamse sociale partners niet enkele zaken kunnen afspreken over wat wel en wat niet kan? Als dat niet lukt, dan kunnen de Federale Regering en het federaal parlement nog altijd complementair wetgevend werk doen. Ik wil er met de gedragenheid van vakbonden en werkgevers toe komen dat we geen stomiteiten doen die ons vandaag en morgen jobs kosten. Dat is de essentie van de zaak.

Vandaar dat ik de sociale partners een open vraag voorleg. Pleeg overleg en onderzoek of het verschil in mentaliteit in de publieke opinie zich kan vertalen in een overeenkomst tussen vakbonden en werkgevers in Vlaanderen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Rik Daems (Open Vld): Collega's van Groen, als volbloed liberaal ben ik voor de vrijheid van vereniging. Ik ben dus een voorstander van het 'syndiceren' van belangen. Maar als dat gebeurt, moet men zich wel houden aan de verdediging van dat belang, en mag men geen daden stellen die ook een impact hebben op buitenstaanders. Zolang de sociale partners afspraken maken die hen aanbelangen, no problem. Maar als het gaat over iets wat ons allemaal kan raken of schaden, dan liggen de kaarten anders. Op een bepaald ogenblik moet de politiek dan wel optreden. Ik ben blij te horen dat u zegt dat het niet kan dat men

autosnelwegen afsluit. Groen is dus onze partner om dat probleem onmiddellijk op te lossen wanneer dat toch gebeurt.

CD&V: inderdaad, onwettig gedrag kan niet. We zijn het daarover absoluut eens. Ik hoop dus dat u onze partner bent om op het federale vlak en misschien ook op het Vlaamse niveau wijzigingen aan te brengen aan een aantal wetten die ervoor zorgen dat onwettige daden door feitelijke verenigingen gepleegd niet strafbaar zijn. Want dat is het probleem: de daders kan men niet aanpakken omdat ze lid zijn van een feitelijke vereniging. Als u dat doet, wordt u opgepakt. Maar als u een vakbondsjasje draagt, dan mag u bijna alles. Dat is het echte probleem.

Collega's-socialisten, we willen allemaal fiscale fraude bestrijden. Maar ik herinner me dat een aantal jaren geleden een vakbond zijn geld in het buitenland belegde. Dat is geen fraude. Maar is het lovenswaardig dat een vakbond de onroerende voorheffing aan een andere regering betaalt en ondertussen pleit voor meer geld voor de sociale zekerheid hier? Denkt u daar eens over na, socialisten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de rol van de provincies in de beroepsprocedure tegen bouwvergunningen

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, in het regeerakkoord staat onder meer het volgende: "een overheidslandschap dat bestaat uit sterke steden en gemeenten met meer bevoegdheden en autonomie"; "vertrouwen en ondersteuning voor de gemeenten om met eigen klemtonen te bouwen aan het Vlaanderen van morgen, waarbij de gemeenten in de eerste plaats verantwoording afleggen aan hun lokale democratie"; "een Vlaamse overheid als kaderstellende overheid die de grote doelstellingen van het Vlaamse beleid bepaalt en gemeenten die het vertrouwen krijgen om deze doelstellingen binnen hun lokale context te realiseren en te bepalen welke middelen en mensen ze daartoe inzetten" en "een Vlaams reglementair kader waarbij Vlaanderen de beleidsruimte van de lokale besturen aanzienlijk vergroot". Het is een bloemlezing uit het regeerakkoord.

Minister, ik heb bij u cijfers opgevraagd over de bouwvergunningen die de deputatie vergunde nadat die door de gemeenten waren geweigerd. Ik stel vast dat de deputatie een op twee bouwvergunningen afwijst. Hoe kunt u de autonomie versterken en garanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de Vlaamse Regering en ook het Vlaams Parlement hebben de omgevingsvergunning goedgekeurd. De procedure is helemaal herwerkt. De meerderheid heeft beslist om de beroepsmogelijkheid bij de provincies te behouden.

Wat hebben we dan wel gedaan om ervoor te zorgen dat de gemeenten niet zomaar overruled zouden worden door de provincies? De gemeenten zullen voortaan, als de omgevingsvergunning in werking zal treden, ook vertegenwoordigd zijn in de provinciale omgevingsvergunningscommissie. Ze zullen dus ook mee advies kunnen geven over beslissingen die in de deputatie worden genomen. Daarnaast zijn er ook tal van instrumenten die lokale besturen volop kunnen ontwikkelen, om ervoor te zorgen dat de vrijheid om te oordelen van de provincies beknot wordt. Ik denk aan ruimtelijke uitvoeringsplannen, stedenbouwkundige verordeningen: allemaal mogelijkheden die vandaag al bestaan en die ervoor

kunnen zorgen dat de visie van de lokale besturen volop in werking kan treden en ook weerspiegeld kan worden in de vergunningen.

We moeten die goede voorbeelden ten volle benutten. We moeten ze meer bekendmaken bij de lokale besturen. Maar de omgevingsvergunning is net goedgekeurd. We hebben daar ook in een beroepsmogelijkheid voorzien. Ik stel voor dat we dat nu ook in werking laten treden. Het feit dat de gemeentebesturen mee op dat provinciale niveau advies kunnen geven, zal natuurlijk heel veel soelaas bieden.

Bart Nevens (N-VA): Minister, dat klopt. Ik was er zelf bij toen we hier over de omgevingsvergunning hebben gestemd in de plenaire vergadering. U zegt dat de gemeenten aanwezig kunnen zijn op het comité. Maar u vergeet er wel bij te zeggen dat ze daar geen stemrecht hebben. We kunnen wel aanwezig zijn, maar we kunnen onze stem daar niet laten weerklinken. U geeft het voorbeeld van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ik kan u vandaag bevestigen dat de voorschriften die in ruimtelijke uitvoeringsplannen door lokale besturen worden voorgeschreven, vandaag soms met één pennentrek door de deputatie worden weerlegd. Dat maakt het moeilijk om een ruimtelijk beleid te voeren en de autonomie van de gemeentebesturen te erkennen. Ik vraag dan ook, minister, dat u een extra inspanning zou leveren om ervoor te zorgen dat we dat ruimtelijk beleid daar laten waar het het beste past: in de lokale context. U hebt dat zelf in de commissie al gezegd. De lokale besturen kennen vandaag het best de situatie ter plaatse. Daar moet er inderdaad aan beleid worden gedaan. Dat mag niet doorkruist worden door een of andere deputatie die van oordeel is dat het anders moet, waardoor de helft van die vergunningen wordt geweigerd. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, het siert de heer Nevens dat hij het zo opneemt voor de autonomie van de lokale besturen, maar ik wil daar toch eventjes dieper op ingaan. Wie een plan heeft om iets te bouwen, wil zijn droom zo snel mogelijk realiseren. De heer Nevens heeft daar een punt. Vandaag zijn er veel te veel beroepsprocedures, en dan heb ik het niet alleen over de bestendige deputatie, maar ook over de Raad voor Vergunningsbetwistingen, de Raad van State en noem maar op. Dat aanvoelen leeft vandaag nog altijd: er zijn veel te veel beroepsprocedures, die allemaal veel te lang duren en veel te veel tijd in beslag nemen. Minister, hoe gaat u trachten om zoveel mogelijk efficiëntiewinsten te boeken, om ervoor te zorgen dat er minderodeloze procedures aanhangig worden gemaakt, en dan zeker bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp-a): Minister, ik zal u gelukkig maken want ik denk dat wij allemaal niet tevreden zijn, noch over het antwoord noch over het beleid. De heer Nevens heeft er terecht op gewezen dat op dit ogenblik zowel de gemeenten als de provincies een heel brede, vrije interpretatiemogelijkheid hebben. Minister, daar geeft u geen antwoord op. In veel gevallen weet een beroepsindiener of een vergunningsvrager perfect bij wie hij welk antwoord kan krijgen. Men bespeelt de procedure omdat men weet waar men terecht kan. Ruimtelijke ordening en ruimtelijk beleid zijn geen kwestie van zo snel mogelijk zoveel mogelijk vergunningen afleveren, maar wel van correct de juiste vergunningen afleveren en correct de juiste vergunningen weigeren. Dat vraagt helder en transparant beleid, waarbij de verantwoordelijke beleidsvoerder ook de verantwoordelijkheid kan nemen, of dat nu de gemeente is of de provincie of het Vlaamse Gewest. Maar in ieder geval is dat op dit ogenblik niet zo. U laat die onduidelijkheid en die soep bestaan. Er is zoiets als een gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar die daarop toezicht zou kunnen houden. Maar blijkbaar, als we kijken naar flagrante voorbeelden in de twee richtingen, doet u dat niet. Er wordt niet opgetreden. Waarom niet?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Mijnheer Nevens, u haalt de problematiek terecht aan. Het geldt voor milieuvergunningen en het geldt voor heel wat stedenbouwkundige beroepen. Er wordt een soort kat-en-muisspel gespeeld door de lokale besturen en de provincies. Als er burgercomités tegen zijn, geven de gemeentebesturen een negatief advies, met de wetenschap dat de vriendjes van dezelfde partij in de deputatie wel positief zullen beslissen. Dat geldt voor windmolens. Bijvoorbeeld in mijn provincie wordt geen enkel dossier goedgekeurd; als het over milieu-belasting voor bedrijven gaat, worden ze allemaal goedgekeurd. Dit kat-en-muisspel is een echt voorbeeld van heel slecht bestuur, wie ook de verantwoordelijkheid mag dragen, de beide niveaus dus.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Eerlijk gezegd, krullen mijn tenen als ik hoor hoe men hier al onze regels van ruimtelijke ordening ineens op een hoop begint te gooien. Ik wil even het geheugen opfrissen.

In het afgelopen jaar heeft elk van de 308 gemeenten de kans gekregen om zich te ontvoogden en kan nu zelf zijn vergunningen afleveren. Voor de RUP's hebben we in de codex ingeschreven, mijnheer Nevens, dat die niet meer moeten worden goedgekeurd door het hoger niveau. Het hoger niveau kan ze enkel nog schorsen.

Wat uw klacht betreft: ik heb de cijfers van een willekeurige provincie eens opgevraagd. Ik stel vast dat van 2009 tot 2014 het aantal bouwberoepen gedaald is met de helft, onder andere omdat hier beslist is dat alleen nog de leidend ambtenaar in beroep kan gaan, en van die beroepen komt 75 procent van de aanvragers, en niet van de administratie. Gaat u tegen die burgers zeggen dat ze geen recht hebben op een beroep als ze een weigering krijgen? Dat vind ik een heel straffe uitspraak. (*Applaus bij CD&V*)

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Nevens en anderen, u zegt dat het niet zo goed loopt, maar we hebben die afweging nog maar net gemaakt. Dat is hier net goedgekeurd door het parlement, hoe we die omgevingsvergunning gaan aanpakken. U hebt dat mee goedgekeurd, ook de beroepsmogelijkheid bij de provincie. De keuze is gemaakt. Het moet zelfs nog in werking treden. Ik vind het raar dat er voor de inwerkingtreding al vragen worden gesteld naar een herziening.

We kunnen trouwens een beroepsmogelijkheid niet zomaar afschaffen zoals de heer Ceyssens zegt. Dat weet u. Ik heb het al een paar keer gezegd, mijnheer Tobback, het Verdrag van Aarhus is u goed bekend. U zat erop te wachten. We kunnen de burger niet zomaar het recht op een tweede opinie ontfemen.

Omdat we wisten dat het er in het verleden wel wat ruis zat op de visie van de gemeenten die ontvoogd waren en van de provincie, hebben we er samen voor gekozen in de meerderheid om die gemeentebesturen mee dat advies te laten geven in die provinciale omgevingsvergunningscommissie. Ook dat is een keuze die we samen hebben gemaakt. Zo is de inspraak verzekerd en stroomt de visie van de gemeenten op provinciaal niveau door.

Verder sluit ik me aan bij de heer Ceyssens. De Codex Ruimtelijke Ordening is gewijzigd in die zin dat de provincie niet meer kan vernietigen, alleen schorsen. Er zijn ook tal van restricties opgelegd zodat dit minder gebeurt.

Mevrouw Peeters, er is inderdaad een dalende trend. We hebben dat voorzien in de omgevingsvergunning om sneller duidelijkheid en rechtszekerheid te geven aan de burger. Dat is natuurlijk wat we met z'n allen nastreven in deze legislatuur.

Bart Nevens (N-VA): Collega's, voor mij is het duidelijk. Het beroep bij de deputatie is tijdrovend, energieverblindend en kost geld. Laat ons ermee stoppen. Laat ons de suggestie van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) volgen. Ze stellen voor dat men bij de deputatie nog in beroep kan gaan, maar niet meer voor het inhoudelijke. Laat het dossier, zoals in het nieuwe decreet staat, dan terugvloeien naar de lokale besturen, na aanpassing. Dan kunnen de plannen terug in openbaar onderzoek worden gebracht. Laat ons het tussenniveau eindelijk aanpakken. Er is de suggestie van de VVSG. Ik vraag u, minister, om aan tafel te gaan zitten met de vertegenwoordigers van de lokale besturen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het voorstel van territoriaal ontwikkelingsprogramma (T.OP) voor de Noordrand

ACTUELE VRAAG van Lieve Maes aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de plannen voor een verdere verstedelijking van de Noordrand en de compatibiliteit hiervan met het beleid van de Vlaamse Regering om het groene en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand te vrijwaren

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, onder de titel 'Ceci n'est pas un rand' kan men momenteel op de webstek Ruimte Vlaanderen een proeve van territoriaal programma lezen over de ruimtelijke ontwikkeling van de Noordrand. Het is blijkbaar bedoeld om met een aantal belanghebbenden, een aantal actoren, te komen tot een gezamenlijk programma met dezelfde doelstellingen.

Volgens onze fractie is dit T.OP, want zo heet dit ding, het territoriaal ontwikkelingsprogramma, enkel bedoeld om de verdere verstedelijking van Brussel te bewerkstelligen. Het is een aantasting van het groene en Vlaamse karakter van de Noordrand. Het is een ruimtelijke onderbouwing van de creatie van een metropolitane gemeenschap. Het is het verder uitsmeren van de Brusselse olievlék naar Vlaams-Brabant. Dit is natuurlijk onze visie. Maar die wordt verstevigd door te stellen dat het hele T.OP niet alleen in strijd is met het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel, (VSGB) maar zelfs met het Vlaams regeerakkoord.

Mijn vraag is duidelijk: wat is uw visie op dit T.OP, het territoriaal ontwikkelingsprogramma? Of anders gezegd, minister, geeft u de Noordrand op?

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, in 2014 werd het T.OP Noordrand in het leven geroepen. Daarin werkten Ruimte Vlaanderen, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), de provincie Vlaams-Brabant en Brussel samen aan een plan voor deze belangrijke regio. Deze regio biedt veel economisch potentieel, maar staat ook onder grote ruimtelijk druk. Bovendien is het zo dat noch de Rand noch Brussel als eilandjes kunnen worden beschouwd. Er is dus een belangrijke wisselwerking tussen de gebieden.

Zoals de heer Sintobin al zei, ligt de proeve van programma voor. Er was inderdaad onmiddellijk veel commentaar omdat de grote lijnen toch vooral in de richting van een verdere verstedelijking van het gebied gaan. Nochtans streefden zowel het huidige als het vorige Vlaams regeerprogramma toch eerder naar het behoud van een groene en Vlaamse Rand.

Minister, mijn vraag is daarom vrij simpel: gaat u akkoord met de visie die momenteel is uitgewerkt of gaat u zorgen voor het behoud van een groene en Vlaamse Rand, zoals in het regeerakkoord staat?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, dames en heren, het betreft inderdaad een initiatief dat werd opgestart in de vorige legislatuur. Ruimte Vlaanderen, Brussel, maar ook de provincie Vlaams-Brabant en nog heel veel andere actoren denken gebiedsgericht na over hun visie op de Noordrand. Dit wordt T.OP Noordrand genoemd. Er is ook een initiatief opgestart in Limburg en ook elders in Vlaanderen lopen al een aantal T.OP-initiatieven.

Het dagelijks bestuur heeft, op basis van de verschillende consultaties die werden gedaan, een tekst voorgesteld: een proeve. Het is een puur ambtelijke tekst die uit het dagelijks bestuur komt en absoluut niet politiek gevalideerd is. Op geen enkele manier werd er politiek beslist. De tekst is nu in consultatie en pas daarna zal hij een heel traject doorlopen dat uiteraard uiteindelijk kan finaliseren in een politieke beslissing. Op dit moment is het dus een puur ambtelijk werkstuk.

Uiteraard onderschrijf ik ten volle het Vlaams regeerakkoord. Er staat ook heel uitdrukkelijk in dat we 1000 hectare bijkomend toegankelijk groen in de Rand zullen realiseren. We zijn vanuit mijn bevoegdheid Natuur trouwens volop bezig om dit in uitvoering te brengen. Het is dus zeker niet de ambitie om de verstedelijking door te trekken, om de Rand in gevaar te brengen of om afbreuk te doen aan de taal in de Rand. Dat is zeker mijn intentie niet.

De tekst ligt nu ter consultatie voor. Alle opmerkingen kunnen geformuleerd worden ten aanzien van het dagelijks bestuur van het T.OP. Daarna pas zal er gewerkt worden aan een tekst, die ook zal worden voorgelegd om een politiek traject te doorlopen.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, u maakt zich er natuurlijk gemakkelijk van af door te stellen dat dit een ambtelijk document is, dat het gaat om ambtenaren die een bepaalde visie uittekenen. Welnu, die ambtenaren en die planologen hebben volgens mij geen voeling met wat er op het terrein leeft. U verstopt zich achter een ambtelijke nota. Het gebeurt niet vaak dat ik minister Weyts gelijk moet geven, maar hij heeft tenminste de moed en het lef om te zeggen dat hij dat in de prullenmand gooit. Heb nu toch eindelijk eens de moed om een politiek antwoord te geven op een actuele vraag. We hebben vanmorgen een discussie gehad waarbij u zich verstopte achter het individuele recht van een minister. Nu doet u hetzelfde. Het is duidelijk dat uit dit document blijkt dat dit zal leiden tot een verdere verstedelijking van de Rand en dat het groene, Vlaamse en landelijke karakter van de Rand zal verdwijnen, ondanks wat net de bedoeling van het VSGB en het Vlaamse regeerakkoord is. Minister, heb de politieke moed om dit document vandaag hier naar de prullenmand te verwijzen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Lieve Maes (N-VA): Minister, u zegt dat dit een zaak van de ambtenarij is. Daar kan ik me wel wat bij voorstellen. Het is natuurlijk niet het meest verstandige inzicht van die ambtenarij: er is een minister speciaal bevoegd voor dat gebied, terwijl ze die niet meenemen bij de stakeholders. Maar goed, wat gebeurt er na de periode van mogelijkheid tot reactie? Wat zijn dan de volgende concrete stappen die zullen worden gezet en wat is de timing daarvan?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Mevrouw Maes, het verwondert me om u hier te horen pleiten voor het beschermen van het open karakter en de leefbaarheid van de

Vlaamse Rand. Het gaat hier over de gemeenten Zaventem, Machelen, Vilvoorde en Grimbergen. Dat zijn dezelfde gemeenten die worden geraakt door Uplace, dat uw partij, de N-VA, met man en macht en tegen alle redelijkheid in heeft doorgedrukt. *(Opmerkingen)*

Uw pleidooi voor het open karakter van en de rust in de Vlaamse Rand is dus op zijn zachtst gezegd redelijk hypocriet. Ik zal het niet tsjeverig noemen, want dat zou te erg zijn.

Minister, ik deel wel enigszins de bezorgdheid. Aan de ene kant zit niemand te wachten op de uitbreiding van Brussel en van de administratieve zeggenschap van Brussel, maar ik hoop dat u niet zover gaat in het volgen van de twee vraagstellers hier. In wat hier voorligt, zitten er immers ook een aantal projecten die echt vooruitgang bieden voor die gemeenten. Die zitten te wachten op werk, op jobs, op mogelijkheden, op ontwikkelingskansen. Die mag men niet overboord gooien, zoals minister Weyts dat blijkbaar wel van plan is. Mijnheer Sintobin, die belanghebbenden wachten daar immers in de eerste plaats wel op. Die leven vandaag niet in het groene Bokrijk, die leven in verloederde gebieden, waar er dringend vraag naar initiatieven is.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, voor alle duidelijkheid: we staan natuurlijk achter samenwerking tussen diverse overheden, zeker als het gaat over een complexe regio als de Noordrand. Op de website van Ruimte Vlaanderen wordt echter als reden gegeven om zo'n programma uit te werken dat er heel wat projecten op stapel staan en dat die op elkaar moeten worden afgestemd. Veel van die projecten zijn echter net opgestart door de Vlaamse Regering, en daar is Uplace natuurlijk een mooi voorbeeld van. De vorige spreker verwees er al naar. Het is dus een beetje raar dat je verwijst naar je eigen projecten om dan verder te gaan onderzoeken en dat allemaal op elkaar te doen afstemmen.

Minister, mijn voornaamste bekommernis is dat, als er zo'n nieuw programma wordt opgestart, dat wordt afgestemd op het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van het VSGB. Er is immers al heel wat werk verricht op dat vlak. Ook moet dat inderdaad de verstedelijking in de Vlaamse Rand tegenhouden en niet versterken. In die zin steun ik toch de bezorgdheden van de vraagstellers.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, als de conclusie van het studiewerk natuurlijk is dat er 'pas de Rand' is, dan moeten we dat tegenspreken. Ik denk dat er een Rand is, en meer dan ooit. Voorzitter, ik denk dat u ook ermee akkoord gaat als ik zeg dat nadenken in het Vlaams Parlement natuurlijk niet verboden is. Alleen moet de richting de juiste zijn. Minister, het signaal aan de Vlaamse administratie moet zijn om offensief te denken en te werken vanuit de eigenheid van Vlaams-Brabant. Daar zijn concrete projecten voor, ik vraag u om dat ook in de teksten te weerspiegelen en duidelijk te maken.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Dat er over een heel belangrijke regio als de Noordrand offensief en toekomstgericht wordt nagedacht, daar kan niemand tegen zijn.

Het is niet de eerste keer dat zo'n territoriaal ontwikkelingsprogramma tot de nodige commotie leidt. Wanneer er bottom-up wordt gewerkt, dan moet dat ook echt bottom-up zijn. In dat geval moet de administratie de gemeenten en steden die de gevoeligheden kennen, in dat gebied aanspreken. Bij de verdere ontwikkeling van dit

denkwerk zal er de nodige ruimte moeten zijn voor plaatsen waar niet alleen wordt ondernomen en waar meer groen kan worden ontwikkeld, vooral in regio's als de Noordrand waar de bevolking explosief stijgt, zal er ook ruimte moeten zijn voor scholen, sport, jeugd, welzijn en crèches. Op dat vlak lijkt het programma bij een eerste lezing zijn doel voorbij te schieten. Echte bottom-up zou hier veel beter werken, denken wij.

Minister Joke Schauvliege: Het is een terechte keuze geweest tijdens de vorige legislatuur om gebiedsgericht en over de grenzen heen van de stad Brussel, het gewest, de provincie Vlaams-Brabant en alle verschillende administraties die daarbij betrokken zijn, na te denken over de langetermijnvisie voor de Noordrand rond Brussel. Het is een keuze om dat bottom-up te doen. Nu zitten we echter een beetje in een tussenfase. Wanneer je bottom-up ideeën wilt sprokkelen, heb je een sneuveltekst nodig die kan worden voorgelegd aan de verschillende actoren voor opmerkingen en kritiek. Dat is de fase waarin we ons nu bevinden, dat is de reden waarom die tekst zo'n eigenaardig statuut heeft. Het is de bedoeling dat iedereen, ook de lokale besturen, de kans heeft om daar opmerkingen over te formuleren. Om die reden, mijnheer Sintobin, vind ik het ook wijs om die tekst alle kansen te geven zonder dat er nu al vanuit politieke hoek wordt gezegd welke richting die uitgaat. Ik vind dat men bottom-up en gebiedsgericht alle betrokkenen de kans moet geven om in alle vrijheid opmerkingen te formuleren op de tekst. Die moet dan teruggaan naar de stuurgroep die er dan voor moet zorgen dat er een nieuw werkstuk komt dat pas dan op het niveau van de politiek kan worden becommentarieerd. Dat is nu eenmaal de consequentie van bottom-up werken.

We moeten natuurlijk ook een onderscheid maken tussen investeringen op korte termijn en op lange termijn. Wanneer men gebiedsgericht zo'n denkoefening doet, kan het niet de bedoeling zijn om bijvoorbeeld gedurende vier jaar niets meer te doen omdat men aan het nadenken is. Dat zou nefast zijn voor de regio. Ik ben het dan ook niet met u eens, mijnheer Sanctorum, om intussen niets meer te doen, geen ontwikkelingen in de regio meer te stimuleren en te wachten op een visie. Het gaat om een regio met bijzonder veel kansen die een aantal ontwikkelingen moet kunnen kennen. Er staat heel uitdrukkelijk in het regeerakkoord – en daar sta ik 100 procent achter – dat we in die Rand duizend hectare bijkomend toegankelijk groen willen realiseren en daar ook aan zullen werken. Die regio zal zijn mooie groene landelijke karakter behouden.

Dat is de visie op dit moment. We wachten af welk traject die tekst nu verder doorloopt. Ik verwacht dat er heel wat opmerkingen zullen komen van de lokale besturen en van de verschillende actoren op basis waarvan een nieuw werkstuk zal worden opgemaakt. In het kader van het beleidsplan Ruimte Vlaanderen moeten een aantal elementen daaruit politiek worden meegenomen en gevalideerd.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik ben al blij dat ik geen vraag heb gesteld over het ritueel slachten, stel u voor dat ik dat dan zou moeten toepassen. Dat was een grapje. *(Gelach)*

Sommigen dachten dat ik dat meende. De heer Vandaele kan getuigen dat minister Schauvliege en ikzelf best goed overeenkomen.

In ieder geval, minister, ik blijf bij mijn mening dat u zich eigenlijk verstoppt achter een visietekst, achter ambtelijk overleg en dergelijke. Wie effectief de tekst leest, de visie leest, weet dat dit uitgaat van een verdere verstedelijking van de Noordrand, dat dit, mijnheer Tobback, zeker het landelijke, Vlaamse en groene karakter van de Noordrand zal schaden. U kunt dit niet meer wegnemen van het politieke toneel als een collega-minister een uitspraak doet over een dergelijke tekst. Als hij zegt dat hij die tekst naar de prullenmand verwijst, bindt hij voor een stuk ook de Vlaamse Regering en ook u als bevoegd minister. Ik doe

nogmaals mijn oproep: verwijs die tekst naar de prullenmand en bewijs dat de Noordrand Vlaams, landelijk en groen moet blijven.

Lieve Maes (N-VA): Ik heb twee zaken onthouden. Het huidige document is een sneuveltekst. Het woord zelf zegt dat daar dan nog een en ander aan zal veranderen. Ten tweede blijft u bij de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. Dat hoor ik natuurlijk ook graag.

Aan de heer Tobback wil ik nog zeggen: ik voel me absoluut niet hypocriet om hier voor een Vlaamse en groene rand te pleiten. Wij hebben dat altijd gedaan. We hebben ons daar niet beschaamd over te voelen. Een aantal van die beslissingen zijn door uw partij genomen in het verleden. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het overleg met Marokko betreffende de toekomst van het Vlaams-Marokkaans culturenhuis Daarkom

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, het is niet de eerste maal dat ik u daarover ondervraag. Het project Daarkom, de Vlaams-Marokkaanse samenwerking hier in Brussel, dat zich afspeelt in het huis La Gaîté, is niet echt een succesverhaal te noemen – en dat is dan nog zeer eufemistisch uitgedrukt. Ongeveer tien jaar geleden werd het project opgestart door uw voorganger, minister van Cultuur Bert Anciaux. We kunnen zeggen dat het eigenlijk toch een enigszins megalomaan project is geworden, en ook wel een geldverslindend project. Het kostte tot op heden ongeveer 8 miljoen euro aan de Vlaamse Gemeenschap. Zoals we dat vandaag kunnen vaststellen, heeft het maar een zeer beperkte werking. Het is gebaseerd op een huurcontract, enerzijds voor de huur van dat gebouw, waarvoor ongeveer 280.000 euro per jaar moet worden betaald, en anderzijds is het gebaseerd op de samenwerking met de Marokkaanse gemeenschap om invulling te geven aan de interculturele samenwerking.

Ik wil gewoon even citeren uit het verslag van de Inspectie van Financiën en tegelijkertijd ook van de toenmalige minister van Begroting, die zei: "Mijnheer de minister, u hebt de facto een onwettige rechtshandeling gesteld door die akkoorden te sluiten en de financiering op heden kan niet met zekerheid gegarandeerd worden."

Nu staan we tien jaar verder en nu blijkt dat het project niet werkt. Het is gewoon een flop geworden. Ik weet dat de linkerzijde het bijzonder moeilijk heeft wanneer over dit project wordt gepraat omdat het natuurlijk een project is dat gebaseerd is op vriendsjespolitiek ter linkerzijde, maar u hebt de laatste maal aangekondigd dat u naar Marokko zou gaan en er met uw collega over zou spreken. Ik zou dan ook graag weten wat de stand van zaken is van dat overleg met uw collega. Kan dit project eindelijk worden stopgezet en kan er op een andere manier invulling worden gegeven aan de interculturele samenwerking tussen Vlaanderen en de Marokkaanse gemeenschap?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, ik ben inderdaad, zoals ik had aangekondigd in de commissie Cultuur, op 6 februari naar Rabat gegaan om daarover met mijn collega-minister Birou te overleggen. Ik heb ook het genoegen gehad om met collega's van cultuur en jeugd, samen met de heer Birou, in Marokko te overleggen. Wij zijn tot de volgende conclusies en afspraken gekomen.

De culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Marokko willen we absoluut voortzetten. De Marokkaanse collega's drongen er ook op aan dat de maatschappelijke druk nog groter geworden is de laatste jaren, met alles wat er zich afspeelt in de Arabische wereld binnen het Midden-Oosten en in Europa. Ik kan hem daarin alleen maar bijtreden.

Wij moeten natuurlijk zien – u hebt het volgens mij terecht en juist geschetst – dat we van de middelen die we op dit ogenblik als Vlaamse en Marokkaanse overheid inzetten voor Daarkom, ongeveer een half miljoen euro per jaar, meer kunnen vrijmaken voor samenwerking met een positieve impact op onze samenleving. Op dit ogenblik zien wij inderdaad ongeveer 60 procent van die middelen wegvloeien naar infrastructuur en blijft er dus eigenlijk te weinig over om een reële, goede werking te kunnen ontplooien.

We zijn dus op zoek naar een manier om ervoor te zorgen dat er minstens 80 procent van deze middelen wel een werking kunnen ontplooien. Daarvoor zetten wij de volgende stappen. We zijn nu juridisch een en ander aan het bekijken: het statuut van ons verdrag, het statuut van de vzw Daarkom en de eigenaars- en huurdersverplichtingen binnen het gebouw. We zijn dat allemaal snel aan het doen, mijnheer Vanlouwe, want ik ga onmiddellijk een volgende datum geven. Het is de bedoeling om een beetje volgens het stramien met BesteBuren, aan het middenveld en organisaties in Vlaanderen te vragen om projecten in te dienen die de Vlaams-Marokkaanse samenwerking breder zouden zien dan enkel de werking die zich nu in Brussel ontplooit. De bedoeling is dat ik op 18 maart, wanneer collega Birou naar Brussel komt, samen met hem alle details aan uzelf en aan de publieke opinie daarover kan meedelen.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel, minister. Ik stel vast dat er eindelijk conclusies worden getrokken. Wij zijn ook voorstander van een voortzetting van een goede culturele samenwerking, niet op basis van vriendjespolitiek, ook niet op basis van een welbepaald project. Wat ik nu kan vaststellen, is dat enkel de eigenaar van het gebouw beter werd, niet de Vlaamse Gemeenschap en ook niet de Marokkaanse gemeenschap. Er moet inderdaad een nieuwe invulling gebeuren in die samenwerking tussen Marokko en Vlaanderen. Dat moet niet gebonden zijn aan dat gebouw hier in Brussel. Het zou uiteraard goed zijn dat er in Brussel projecten zijn, maar ook in Antwerpen, Gent en op andere plaatsen waar die gemeenschap actief is.

Maar er moeten hoogdringend knopen worden doorgehakt. We zitten inderdaad met een huurovereenkomst. Die huurovereenkomst is een erfenis van tien jaar geleden en de verantwoordelijkheid van de toenmalige minister van Cultuur, die – ik blijf het benadrukken – aanleiding heeft gegeven tot een zeer beperkte werking. Er zijn bepaalde mensen uit zijn politieke familie effectief beter van geworden. Ik hoop dat we effectief snel gaan naar de stopzetting van dat project en dat er een nieuwe invulling gebeurt van de samenwerking met Marokko.

De voorzitter: Mijnheer Caron, u bent wel niet van Brussel, maar u krijgt toch het woord.

Bart Caron (Groen): Ik ben een internationalist, voorzitter. Ik zal de plaats zelf afzetten. Dat ga ik toch proberen.

Ik ga een vraag stellen aan de minister, maar wil ook mijn treurnis uitspreken over de tonaliteit waarin de vraagsteller dit punt aan de orde brengt. Stop.

Minister, de vraag aan u is dubbel. Is het de bedoeling om de werkingskosten die aan Daarkom wordt toegekend, de subsidie die nu voornamelijk voor de infrastructuur wordt ingezet, voor die projectoproep in te zetten? Zal het huurcontract voor dit gebouw dan stopgezet worden?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, door een huurcontract waarover slecht is onderhandeld, heeft Daarkom nooit zijn volle mogelijkheden kunnen ontplooiën. Dat is een zeer jammere vaststelling. Misschien is het nu wel het moment om te kiezen voor het beëindigen van het huurcontract. Dat zou een zeer zware beslissing zijn, want als ik goed gerekend heb, zou dat meer dan 1 miljoen euro kosten. U bent in Rabat geweest. Ik weet niet of u deze optie hebt besproken met uw Marokkaanse collega.

Ik denk dat we die pijnlijke bladzijde zo snel mogelijk moeten omslaan, zonder het boek van Daarkom in zijn geheel toe te klappen, en de werking moeten uitbreiden naar andere steden en gemeenten in Vlaanderen en op die manier bruggen bouwen tussen verschillende Vlamingen met een verschillende culturele achtergrond. Minister, hebt u al gesproken over het stopzetten van de huur-overeenkomst met uw Marokkaanse collega?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, tijdens vorige besprekingen had u het in dit dossier rond het voortbestaan van Daarkom over de mogelijkheid van een nomadisch bestaan, een nomadische organisatie, dus niet langer met activiteiten vanuit één fysiek punt. Is het idee van een nomadische organisatie nog actueel? Is dat nog opportuun, denkbaar voor de toekomst?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Samenwerking, het bouwen van bruggen, is vandaag meer dan ooit nodig als we kijken naar de Arabische wereld, als we zien welke broei-haarden er vandaag allemaal zijn en als we weten welke rol cultuur daar vandaag in kan spelen. Het is vandaag meer dan ooit nodig. Het is belangrijk dat we heel snel duidelijkheid krijgen en heel snel tot de essentie kunnen gaan van waar zo'n project voor kan dienen.

Minister, hebt u zelf overleg gepleegd met de ploeg en de raad van bestuur van Daarkom?

Minister Sven Gatz: Collega's, ik dank u voor de bijkomende constructieve vragen.

Mijnheer Poschet, wel degelijk alle opties zijn in Rabat op tafel gekomen.

Mijnheer Caron, we hebben inderdaad de bedoeling om binnen de beschikbare budgetten die Vlaanderen en Marokko op dit ogenblik vrijmaken voor Daarkom meer ruimte te scheppen voor de inhoudelijke werking ten opzichte van wat een gebouw moet of mag kosten. Ik zal verder nog geen details geven.

Mevrouw Idrissi, ik ben momenteel juridisch een aantal dingen bijkomend aan het onderzoeken. Ik zal zeker op het gepaste moment met de verschillende partners in dit project contact hebben, in eerste instantie uiteraard met de vzw Daarkom, maar ook met de eigenaar van het huis.

Mijnheer Bajart, het is inderdaad zo dat wanneer wij een projectoproep willen doen die is gebaseerd op het model van BesteBuren, er per definitie al een stuk meer gespreide werking is. Of dat nu al dan niet nomadisch is, daarover kunnen we het later nog wel hebben.

Beste collega's, ik zal zo snel gaan als ik kan. Ik moet natuurlijk wel rekening houden met een aantal juridische en andere realiteiten. 18 maart is niet veraf.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, voorzitter, ik dank u. Er moet inderdaad snel een beslissing worden genomen. We zitten in een eindfase. Binnenkort wordt er samen met uw collega hopelijk beslist dat het project, toch zeker rond het gebouw La Gaîté, wordt stopgezet. Ik hoop dat er op een nieuwe manier kan worden samengewerkt, dat er een goede en niet een geldverslindende invulling aan wordt gegeven.

Mijnheer Caron, blijkbaar kwetst de waarheid. Dit was een slecht project. Het geld was beter op een andere manier besteed, hier in Brussel of in een interculturele samenwerking. Sommigen dragen daarin een bijzonder zware verantwoordelijkheid. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van de minister om de informatieverlening aan de ouders betreffende het jeugdwerk in Vlaanderen te verbeteren

ACTUELE VRAAG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de beeldvorming betreffende het jeugdwerk

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, afgelopen maandag werden op een studiedag de bevindingen uit het onderzoeksrapport Ouders en Jeugdwerk bekendgemaakt. Uit dat onderzoek werden niet alleen jeugdbewegingen, maar ook speelpleinwerkingen, doelgroepenwerkingen en vakantiecampen onder de loep genomen.

Uit de resultaten blijkt dat heel wat ouders tevreden zijn over het Vlaamse jeugdwerk. Er zijn echter niet alleen positieve resultaten. Er zijn ook een aantal aanbevelingen. Zo vindt een derde van de ondervraagden dat de ideale leeftijd van de leiders of leidsters in de jeugdbeweging op 21 jaar ligt, terwijl dat nu net de leeftijd is waarop begeleiders vaak stoppen met hun activiteiten in een jeugdbeweging.

Een andere aanbeveling is dat er nu te weinig informatie over de geplande activiteiten, maar ook over de afspraken en regels, doorstroomt naar de ouders, terwijl een rechtstreekse communicatie natuurlijk van groot belang is.

Minister, op welke manier zult u uw voornemen – want u had gereageerd op het onderzoek – naar informatieverlening aan de ouders verbeteren? Hoe zult u dit concreet doen? Zal dit gebeuren in overleg met de jeugdsector?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik heb inderdaad een actuele vraag rond de goedbedoelde studie die u hebt aangevraagd om de relatie tussen jeugdwerk en ouders te onderzoeken. We zien in de resultaten van die studie dat 94 procent van de ouders aangeven dat het jeugdwerk een zinvolle tijdsbesteding is voor kinderen en jongeren. Als mijn dochter met zo'n rapport thuiskomt, mag ik dik tevreden zijn.

Maar wat las ik dan in de krant? 'Ouders ongerust over jonge leiders bij jeugdwerk.' Waar ik een beetje bezorgd over ben, minister, is dat het jeugdwerk, en jongeren in het algemeen, wel eens vaker te maken hebben met een iets negatievere beeldvorming. Denk maar aan: 'jongeren hangen te veel voor de tv',

'jongeren spreken en schrijven enkel nog in sms-taal', 'hun sociaal leven is enkel nog de sociale media'. Dat op zich is niet bevorderlijk, terwijl de participatiesurvey net aangeeft dat het vrijwilligerswerk net bij jongeren het sterkst gestegen is. Ik denk dat we net blij mogen zijn om het engagement dat kinderen en jongeren nemen in een jeugdvereniging. Kinderen en jongeren leren nu eenmaal het meeste van elkaar, en dat in een begeleid kader van het jeugdwerk. We moeten dat net koesteren. Daarom ben ik een beetje bezorgd, minister.

De studie had alles in zich om op een positieve manier te communiceren. Er zijn een aantal aanbevelingen meegenomen. Mijn vraag is op welke accurate manier u die aanbevelingen verder vorm zult geven en het jeugdwerk zult ondersteunen in een positieve beeldvorming rond het jeugdwerk en jongeren in het algemeen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Rombouts, ik ben blij dat u nog even het fantastische cijfer benadrukt van 94 procent van de ouders in Vlaanderen die ons jeugdwerk een zinvolle vrijetijdsbesteding vinden. Ik ben dus samen met u – en ik neem aan ook samen met de meeste collega's hier – zeer trots op dat jeugdwerk. Dat is ook wel in de belangstelling gekomen.

Wat betreft de leeftijd van de monitoren, de leiders en leidsters, is het zo dat meer dan 80 procent dat niet echt een issue vindt. De minister van Jeugd vraagt soms aan de minister van Media: waarom halen de media er sommige dingen uit? En dan zegt de minister van Media aan de minister van Jeugd: de media zijn vrij, ze doen wat ze willen. Ik wil maar zeggen dat de meeste ouders niet echt een probleem hebben met de leeftijd van de monitoren, de leiders en leidsters, die trouwens ook goed opgeleid worden binnen de verschillende sectoren van het jeugdwerk.

Uw beider vragen gingen erover dat er misschien toch een verbetering mogelijk is qua informatie van het jeugdwerk ten aanzien van de ouders. Dat klopt ook wel. We moeten dan natuurlijk bekijken wat de informatiekkanalen en de dragers zijn. Doet men dat nog steeds – zoals op veel plaatsen gebeurt – met huisbezoeken? Zijn er contactmomenten aan een jeugdlokaal? Doet men dat via Facebook of andere kanalen? Het is in eerste instantie de opdracht van de koepels en het steunpunt, dat de lokale werkingen ondersteunt – en ook gemeenten kunnen dat, en doen dat ook – om die informatie zo correct mogelijk te laten doorstromen.

Wat kunnen we nog bijkomend doen? Er zijn twee dingen. Er zijn de beleidsnota's van de verschillende koepels, die de volgende maanden zullen worden ingediend, om de volgende jaren gesubsidieerd te worden. We zullen daar zeker ook bekijken in welke mate dat informatievraagstuk nog beter beantwoord kan worden. Daarnaast hebben wij een regelmatig overleg met de jeugdorganisaties, of het nu binnen de Vlaamse Jeugdraad of breder is. We zullen die informatie-behoefte zeker nog verder aankaarten en kijken waar we dit kunnen verbeteren.

Maar het blijft een eerstelijnsgegeven van een lokaal jeugdinitiatief ten aanzien van die ouders. Ik wil wel mee zorgen voor de context om die informatie-doorstroming te verbeteren, maar dialogeren doet men natuurlijk zelf. Dat doe ik niet voor de Chiro of de scouts of de jeugthuizen. Het is misschien best dat ik dat niet doe.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik deel uiteraard ook de bekommernissen en de bezorgdheden van mijn collega. Ik heb nog één specifieke vraag over iets wat mij een beetje triggert. In een van uw reacties liet u weten dat u meer ouders warm wilt maken voor het Vlaamse jeugdwerk door te focussen op een educatieve functie. Hoe ziet u dat juist? Hebt

u concrete acties voor ogen om dat te doen? Ik weet niet juist wat ik me daarbij moet voorstellen.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet, ook uit uw vorige reacties, dat u duidelijk achter het jeugdwerk staat. Dat is heel belangrijk. Het zijn inderdaad het jeugdwerk, de ouders en de leiding die in eerste instantie de communicatie moeten behartigen. Ik denk dat ze dat effectief wel doen maar dat extra aandacht hen misschien ook wel ondersteunt.

Minister, ik denk dat u alles in u hebt op vlak van bevoegdheden om mee te zorgen voor de algemene beeldvorming van het jeugdwerk en jongeren in het algemeen. Vertrouwen is belangrijk en kleine dingetjes kunnen zo'n vertrouwen heel snel wegnemen. Het is goed om extra in te zetten op de mogelijkheden voor beeldvorming.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Ik was maandag op de voorstelling van het onderzoek. Ik zag daar heel veel gedreven jonge mensen met een hart voor het jeugdwerk.

In het onderzoek staat ook te lezen dat 94 procent van de ouders jeugdwerk een zinvolle besteding voor hun kinderen vindt. 94 procent van de ouders is tevreden of zelfs zeer tevreden over het jeugdwerk. 200.000 kinderen gaan wekelijks naar een jeugdbeweging. Dat is uniek in de wereld. Het is inderdaad jammer dat die cijfers niet in de krant komen. Waarom zetten we dat engagement van die jonge mensen, al die positieve signalen uit het onderzoek, niet meer in de verf?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik sluit me aan bij de collega's die de vraag hebben gesteld. Het doet me ook plezier om te zien dat zowel de minister als de collega's van verschillende partijen meteen heel duidelijk stellen dat die jeugdige leeftijd van de leiding geen probleem is. We hebben geen controle over wat er in de media verschijnt, maar het is goed om duidelijk vanuit dit parlement te zeggen dat jongeren van 16, 17, 18 jaar verantwoordelijkheid kunnen opnemen, willen opnemen en het ook doen, elke dag opnieuw. Dat is een heel goede zaak. Het is onze verantwoordelijkheid om te communiceren met die ouders die zich zorgen maken, maar ook om ervoor te blijven zorgen dat er een goed kader is waarin die jongeren ook de tools krijgen om een zo goed mogelijke leiding te worden.

Minister Sven Gatz: Ik wil zeker de roep van mevrouw Rombouts, de heer Annouri en mevrouw Soens voor een verdere positieve beeldvorming ondersteunen. Mevrouw Van Eetvelde, u hebt dat ook gedaan, maar het was eerder een oproep om het jeugdwerk positief onder de aandacht te brengen, wat we zeker zullen blijven doen. Dat is al voor een deel gebeurd en we moeten ons ook niet te veel zorgen maken. Ik zou me grotere zorgen maken als de media goed waren en het onderzoek slecht, maar het onderzoek was zeer goed en de media hebben daar een aantal accenten uit gehaald.

Mevrouw Van Eetvelde, wat ik de komende maanden samen met de koepels, de Vlaamse Jeugdraad en alle jongeren die geïnteresseerd zijn, wil doen, is nagaan hoe een aantal contacten nog kunnen verbeteren. Je merkt wel dat ouders – en dat is hetzelfde voor andere sectoren – met een bepaalde kansarmoede moeilijker de weg naar het jeugdwerk vinden. Ik wil daarop inzetten onder meer door de komende maanden met een aantal mensen in de vorm van een burgerkabinet rond jeugd en diversiteit – in de brede zin van het woord – na te gaan hoe we vanuit de praktijk een aantal dingen kunnen verbeteren. Dat zullen we zeker ook nog in de commissie Jeugd kunnen bespreken.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, we zullen het zeker blijven opvolgen.

Ik onthoud twee dingen uit uw antwoord en de reacties van de collega's. Er is een heel sterk Vlaams jeugdwerk, een van de sterkste in Europa. We worden heel vaak als voorbeeld genomen. En de verantwoordelijkheid van de vele, jonge vrijwilligers die in leiding staan, is voor ons veel belangrijker dan de leeftijd op zich. Als ze 16, 17, 18 jaar zijn en ervaring opdoen als leider, dan nemen ze dat mee voor de rest van hun leven. Daar willen wij vooral op inzetten. (*Applaus bij de N-VA*)

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, de ouders met een migratie- of armoede-achtergrond hebben in de studie aangegeven dat er voor hen een aantal drempels zijn. Een gerichte informatie en communicatie naar die specifieke doelgroepen is misschien wel belangrijk. Lokaal ligt net dat misschien wat moeilijker. Misschien kunt u vanuit Vlaanderen de rol opnemen om die gerichte communicatie te doen. Het is ook belangrijk om daarover met hen in overleg te gaan.

Minister, u had het over het burgerkabinet. Ik wil ook suggereren om de Ambassade en de Vlaamse Jeugdraad in dit verhaal te betrekken omdat ze heel wat ervaring hebben opgebouwd in het communiceren met kinderen en jongeren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Güler Turan aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende een mogelijke Brexit

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp.a): Morgen komen de Europese regeringsleiders samen om te beslissen over de eisen die Brits premier Cameron op tafel heeft gelegd om een brexit te voorkomen. Als de eisen zoals ze vandaag op tafel liggen, worden aanvaard, dan staat Europa minstens op een hellend vlak.

Een: een vetorecht voor de nationale parlementen. Twee: een uitsluiting van de Britse financiële sector uit de Europese regulering zodat de Londense bankiers toplonen en bonussen kunnen blijven uitbetalen. Drie en niet het minst: een privilege om op de rem te staan bij de besluitvorming van de eurozone en zo rechtstreeks iets te zeggen over onze welvaart in de muntunie. Vier: vier jaar lang uitsluiting van Europese arbeidsmigranten van de mogelijkheid van bepaalde sociale uitkeringen en sociale rechten.

De premier heeft een aantal zware bedenkingen bij die vereisten, zo las ik vandaag. Een Europa met het Verenigd Koninkrijk is een sterk Europa en een brexit moet worden voorkomen, maar niet als dat de Europese Unie in de afgrond stort. De onderhandelingen die morgen en overmorgen worden gevoerd, zijn heel belangrijk voor de toekomst van de Europese Unie en dus ook voor Vlaanderen.

Minister-president, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de eisen van premier Cameron? Hoe wordt dit meegenomen in het Belgische standpunt op de top morgen en overmorgen?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Morgen en overmorgen zullen op de Europese Raad niet de voorstellen van premier Cameron voorliggen, wel de ontwerpbeslissing van Donald Tusk. Die is heel goed voorbereid en besproken. Volgens veel waarnemers zal er niet zo heel veel discussie over worden gevoerd. Volgens Angela Merkel is het een fair en vernuftig onderhandelingsvoorstel. Er is op diverse niveaus hard aan voorbereid en gewerkt.

Ikzelf heb verschillende contacten gehad met Britten, onder andere met de Foreign Secretary Philip Hammond, en met de ambassadeur. Vlaanderen heeft binnen de DGE heel actief en proactief meegewerkt aan de voorbereiding van het Belgische standpunt dat morgen zal worden ingenomen en dat volledig in lijn ligt met wat Vlaanderen wil.

Wat zijn de voorstellen van Tusk? Een: versterking van de concurrentiekracht, verdieping van de interne markt, aantrekken van het handelsverkeer. Geen probleem, akkoord. Twee: Eurolidstaten versus niet-Eurolidstaten. Geen probleem met een dialoog met niet-Eurolidstaten als ze menen dat hun belangen door Euro-beslissingen zouden worden geschaad. Omgekeerd: geen vetorecht voor niet-Eurolidstaten als het gaat over wetgeving en reglementering met betrekking tot de eurozone.

Het derde punt betreft de subsidiariteit. De rode kaart – 55 procent voor nationale parlementen – is oké. Dat ligt in de lijn van de principes inzake subsidiariteit vervat in het Vlaams regeerakkoord. Dat is ook de tegenhanger van de 55 procent die in de Raad is vereist om een beslissing te kunnen nemen. Dat zal de ministers verplichten om meer de dialoog met de parlementen aan te gaan. Ook wat betreft de soevereiniteit is er geen probleem als lidstaten niet willen meegaan in een 'ever closer union', op voorwaarde dat ze niet beletten dat lidstaten die op een aantal punten de union wél closer willen maken, dat ook doen. Dat is conform de punten inzake verdieping in het Vlaams regeerakkoord.

Ten slotte is er de tijdelijke noodrem wanneer een lidstaat zegt dat er een disproportionele druk op zijn socialezekerheidssysteem rust. Dat kan op voorwaarde dat dit niet in strijd is met het EU-verdrag en met de antidiscriminatiebeginselen die eraan ten grondslag liggen. U weet dat Tusk daarover een advies aan de hoogste juridische autoriteiten van de EU – de Legal Council – heeft gevraagd. Ik heb het document bij me: de Legal Council stelt dat de noodrem volledig Treaty-conform is en niet in strijd is met de beginselen ervan.

Güler Turan (sp.a): Ik dank u hartelijk voor uw antwoord. Ik besluit dat de bedenkingen van premier Michel die vandaag uitgebreid in de kranten staan, ook de uwe zijn. Dat stelt me gerust, want ik had kunnen verwachten dat ook Vlaanderen achter de eis van Cameron zou kunnen staan. Ik ben blij dat dit niet het geval is. Ik ben blij dat de Vlaamse Regering achter een aantal bedenkingen staat die vandaag en morgen op de Europese top aan bod zullen komen. We moeten goed oppassen met de tijdelijke noodrem inzake bepaalde sociale rechten. Ik lig wakker van de noodkreet van de bouwsector, en u doet dat wellicht ook. De sector stelt dat het gevaar bestaat dat 26.000 jobs verloren gaan als we de sociale dumping niet aanpakken. De strijd tegen de sociale dumping is nodig.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister-president, collega's, het is belangrijk dat sp.a nu erkent dat dit ook een bevoegdheid van Vlaanderen is. Mevrouw Turan begon met te verwijzen naar de voorstellen van Cameron. Uiteraard gaat het morgen en overmorgen over de voorstellen van Donald Tusk. Die laatste zijn enigszins verschillend ervan, en ze zullen allicht worden aanvaard. Het is de verdienste van de Britse premier dat hij de discussie op gang heeft getrokken. Dat zorgt voor opportuniteiten om de broodnodige hervorming van de EU aan te vatten: minder bureaucratie, minder centralisme, een versterking van de competitiviteit en subsidiariteit, met een EU die van onderuit werkt. Het zijn voorstellen die niet alleen goed zijn voor het Verenigd Koninkrijk, maar ook voor de hele EU, en dus ook voor Vlaanderen. Zelfs de socialistische premier van Italië heeft gezegd dat het Camerons verdienste is dat de discussie is opgestart.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, minister-president, collega's, het is belangrijk dat er een duidelijk signaal wordt gegeven waar we in Europa voor staan en waaraan men niet mag raken. We moeten dat samen doen, verenigd over alle beleidsniveaus en de verschillende politieke families heen. Europa moet ons verbinden, want het is essentieel voor ons samenlevingsmodel. Het is bijgevolg goed dat er regels worden afgesproken over hoever men kan gaan bij onderhandelingen en over de zaken waaraan niet mag worden geraakt. De komende dagen zullen erg belangrijk zijn. Ik denk dan aan de discussie over de brexit, maar ook die over de aanpak van het vluchtelingenprobleem. De mensen willen dat Europa werkt en dat de gemaakte afspraken zich vertalen op het terrein. Ik hoop daarom dat u, minister-president, maar ook alle politieke verantwoordelijken van dit land, de boodschap dat Europa belangrijk is, blijven uitdragen. Europa moet werken!

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

Rik Daems (Open Vld): Voorzitter, we moeten uit dit debat over de Britten en de Europese instanties onthouden dat men tot een oplossing kan komen wanneer men dat wil. Dat is niet onbelangrijk. Je kunt de stelling aanhouden dat een brexit niet goed is voor Europa. Er zijn natuurlijk meer en meer mensen die het omgekeerde begonnen te denken: als je maar lastig doet, dan krijg je je zin. Dat is toch ook een probleem waar we even bij moeten stilstaan. Het is waar dat hier een opportuniteit is gecreëerd om een aantal mankementen die – zoals in elke organisatie – bestaan, te veranderen. Het is evident dat een kader dat al een aantal jaren oud is, regelmatig tegen het licht moet kunnen worden gehouden om het te verbeteren. Of natuurlijk de manier waarop dat nu is gebeurd, de goede manier is, daar heb ik nog mijn twijfels over, want het zou ook faliekant hebben kunnen aflopen, in de negatieve zin. Dat is toch wel een keerzijde van de medaille.

Collega's, ik denk dat we met z'n allen eens een inspanning moeten doen om de positieve elementen van de Europese samenwerking die we op poten hebben gezet, te laten zien. Vandaag is het verdraaid altijd zo dat als er wat verkeerd gaat, het Europa is geweest. Ik weet wel dat het voor politici gemakkelijk is om de schuld op een ander te steken, maar we doen dat toch te veel. We zijn te weinig bezig met de zeer positieve elementen die uit het Europaproject voortkomen. We moeten die ook eens voor het licht houden.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Het is duidelijk dat we voor een ritueel staan. Er zal nu een top komen, dat zal de nacht ingaan, er zal veel over gediscussieerd worden, dan komt er een beetje crisis, en dan is er een oplossing. Dat is allemaal niet zo verwonderlijk. De grote vraag en de grote test zullen later komen, niet dit weekend maar bij het referendum in Groot-Brittannië. Dan zal, denk ik, de toekomst van Europa wel echt op het spel staan. Dat is helemaal niet de verdienste van de premier van Engeland, Cameron, maar eigenlijk de schande van de premier van Engeland: hij loopt een publieke opinie na in plaats van zijn verantwoordelijkheid te nemen en, zoals de heer Daems zegt, het belang en het positieve van de Europese samenwerking in de verf te zetten. We komen in Europa in de problemen doordat er te veel confederalisme is en te weinig subsidiariteit. Dat is ook voor inlands gebruik belangrijk. Door het feit dat je voor evident Europees beleid te veel macht bij de lidstaten legt en dat we dat niet op Europees niveau samen kunnen doen, doen deze problemen zich voor. Dat zal het fundamenteel debat zijn over de toekomst van Europa.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister-president, als eurocriticus verheugt het mij dat de kritiek op de EU-dictaten in vele landen toeneemt. Kijk maar naar

Polen, Hongarije, Tsjechië en Slovakije, waar initiatieven genomen worden om de immigratietsunami te stoppen, terwijl de EU wat dat betreft totaal in gebreke blijft. Ondanks alle paniekzaaijerij blijkt zelfs een meerderheid van de Britten voorstander van een brexit.

Terwijl Cameron in het Verenigd Koninkrijk de democratie wil laten spelen, blijft ons land blijkbaar voorstander van een EU-superstaat, van een verdere uitholling van onze soevereiniteit en dergelijke meer, terwijl in ons land de burgers zich helaas nog nooit hebben kunnen uitspreken over de bevoegdheidsuitbreidingen van de EU. Nu lezen we zelfs in een intern Belgisch diplomatiek document dat de Belgische regering blijft streven naar die EU-superstaat. Maar daarbij houdt men blijkbaar geen rekening met de steeds eurokritischere stem van onze bevolking.

Minister-president, ik zou van u willen horen dat u afstand neemt van de verdere uitbouw van de EU-superstaat door de Federale Regering, dat u onze soevereiniteit niet verder wilt uithollen en dat u toont dat u een democratische en Vlaams-nationalistische instelling hebt en dat u wat dat betreft afstand neemt van de visie van de Federale Regering.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, er zijn nog een aantal elementen aangebracht. In de eerste plaats wil ik beklemtonen dat het op de Europese Raad zal gaan over de voorstellen van Donald Tusk. Ik heb ze zeer kort samengevat.

Mevrouw Turan, ik wijs erop dat het vierde luik het voorstel van Tusk bevat om misbruiken inzake vrij verkeer, sociale zekerheid, schijnhuwelijken en dergelijke meer aan te pakken. Dat is terecht. U hebt zelf voorbeelden aangehaald van zaken die aanleiding geven niet alleen tot wrevel maar ook tot uitsluiting en jobverlies. Het is goed dat er over een aantal zaken wordt nagedacht.

Ik herhaal dat ik meen – en ik denk de meeste waarnemers – dat de grote discussies op de Europese Raad niet zullen gaan over de voorstellen van Donald Tusk, maar over het tweede onderwerp op de agenda: de vluchtelingencrisis. Ik begrijp uit de woorden van de meeste regeringsleiders dat de klip van de dialoog met het Verenigd Koninkrijk in de geesten genomen is. Ik heb u Angela Merkel geciteerd. Ik weet dat men in andere lidstaten op dezelfde manier redeneert.

Het antwoord van Tusk is verstandig en komt inderdaad tegemoet aan een aantal vragen, maar de hoofdlijn en de hoofdprincipes van de EU blijven overeind. Er komen verduidelijkingen bij. Dat is ook de mening van de Legal Council, dat het een interpretatie is van het verdrag, dat het conform het verdrag is, dat de voorstellen niet in strijd zijn met dit niet-discriminatiebeginsel.

Het is belangrijk dat we nadenken over de toekomst van de EU. Er zijn nu al minimum twee soorten lidstaten, als het er al niet méér zijn. Er zijn lidstaten die lid zijn van de eurozone en andere die geen lid zijn. Het is het goed recht van het Verenigd Koninkrijk om daartoe toe te treden. Ik denk dat het parlement het grotendeels met me eens is dat het een slechte zaak zou zijn als het Verenigd Koninkrijk de EU zou verlaten. Dat heb ik in al mijn contacten met de Britten naar voren gebracht. Ik denk, en dat is ook de stelling van premier Cameron, als deze voorstellen aanvaard worden, dat men bij het referendum volop zal gaan voor de ja-stem, niet voor het uittreden of de brexit.

De Britten gaan daar zelf over beslissen. Ik hoop dat het een sterk debat wordt waarbij deze evenwichtige voorstellen duidelijk gemaakt zullen worden. Dat is altijd gevaarlijk in referenda, de stelling is rap zwart-wit. Dit debat omvat veel aspecten.

Mijnheer Janssens, u hebt me niet horen zeggen en u hebt premier Michel niet horen zeggen dat we pleiten voor een Europese superstaat. Het staat ook niet in

het Vlaams regeerakkoord. Dit is niet aan de orde. We gaan niet voor een empire. De EU is een sui-generisconstructie. Dat is niet vergelijkbaar met eender welke constructie ter wereld. Het is een eenheid in verscheidenheid.

Ik heb u gezegd: het staat in mijn beleidsnota en in mijn beleidsbrieven dat wij komen met een EU-visie zoals wij de evolutie van de unie zien. Het is nodig om na te denken over de toekomst. Er is niet alleen de brexit, er is ook de Griekse crisis, en de hele vluchtelingen crisis binnen de unie.

Mijnheer Daems, ik ben het met u eens en ik heb dat in alle debatten beklemd: de unie is een goede zaak. Ze bestaat sinds Wereldoorlog II, ze heeft ons vrede en stabiliteit bezorgd, ze heeft ons welvaart bezorgd, zeker voor Vlaanderen dat leeft van de export en voordeel geniet bij de open grenzen.

Welk soort unie willen we in de toekomst? Waar moet er verdieping komen? Waar moeten we intenser samenwerken? Waar is het beter dat de unie zich niet mengt en waar de volle autonomie speelt van de lidstaten en de deelstaten? Die oefening gaan we maken. Ik zal niet vooruitlopen op de inhoud ervan, maar we moeten het debat voeren, ook in dit parlement. Het Vlaams Parlement is meer en meer internationaal bezig, Europees ook. We zijn allemaal bekommerd om dit debat, we moeten er proactief aan deelnemen. Wat is onze visie op Europa? Hoe gaan we om met ontworpen Europese wetgeving? Hoe stellen we ons op in dat grote concept? Dat is een debat dat we gaan voeren aan de hand van de visie die ik zal presenteren in de loop van dit jaar.

Güler Turan (sp.a): Minister-president, eerlijk, ik had de radicale voorstellen van Cameron niet nodig om de problematiek van de sociale dumping in de transport- en de bouwsector te beseffen. In 2012 heeft de Federale Regering al voorstellen in die zin ingediend. De EU met een Verenigd Koninkrijk is een sterke EU. Sp.a is vandaag vooral blij dat deze week die heronderhandelingen kunnen worden afgesloten en dat de EU zich bezig kan houden met de uitdagingen en crisissen die de fundamenteën van de unie raken zoals al door enkele collega's werd aangegeven.

De asielcrisis en de sociale dumping heb ik al genoemd en nu is er ook het vrijhandelsakkoord dat wordt onderhandeld door de EU en de Verenigde Staten, in alle stilte. Het is wel een akkoord dat volgens wetenschappers honderden en duizenden jobs kan kosten. (*Rumoer*)

Ik zou zeggen: sluit de heronderhandelingen en focus u op waar het over moet gaan, op onze jobs hier! (*Applaus bij de sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de reactie van de minister op het voorstel om radicaliserende jongeren naar internaten te sturen

De voorzitter: Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, dames en heren, u hebt het samen met mij vastgesteld: een paar dagen geleden is de sp.a-burgemeester Hans Bonte befallen van het idee om radicaliserende jongeren op internaat te sturen om hen aldaar te leren samenleven en discipline bij te brengen. Daar kwam het idee, dat hij via de media lanceerde, in het kort op neer.

In diezelfde media werd er direct op gereageerd door Antwerps N-VA-burgemeester Bart De Wever. Hij zei dat dat niet echt de oplossing was, dat het niet de

relevante oplossing was voor de grote groep radicaliserende jongeren. Hij zag veeleer heil, zo vernam ik toch in de pers, in het sturen van minderjarige veelplegers naar een soort van tuchtinstellingen.

Minister, ik heb wel in de pers gelezen dat u kritisch hebt gereageerd op beide voorstellen of ideeën, maar ik zou hier graag uw standpunt eens officieel vernemen. Ik zou ook graag willen weten in welke mate dat gedragen wordt in de regering, waar tenslotte toch ook uw coalitiepartners sp.a en de N-VA in zitten. Aan u het woord... Sorry, in de regering zit ook uw coalitiepartner de N-VA. Aan u het woord om dit eventjes uit te leggen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mevrouw Van dermeersch, ik ben blij dat de opmerking over de samenstelling van de Vlaamse Regering toch al gecorrigeerd is, want anders zou er heel recent iets zijn gebeurd waar ik niet bij was – en zoiets is natuurlijk vervelend. (*Opmerkingen van Anke Van dermeersch*)

Mevrouw Van dermeersch, ik kan eigenlijk vrij kort zijn. We hebben in Vlaanderen schoolinternaten die schitterend werk leveren. Er zijn zo'n 11.000 kinderen in Vlaanderen die naar een schoolinternaat gaan. Het gaat om kinderen uit het secundair en lager onderwijs, maar zelfs ook om kleutertjes.

Die internaten hebben twee doelstellingen. Ofwel zijn ze gezinsvervangend. Dat betekent dat ze tijdens de week huisvesting bieden aan kinderen van ouders die heel ver van de school wonen, of omdat de kinderen het plezant vinden of omdat de ouders weinig tijd hebben en het beter vinden voor henzelf en voor het kind dat het op internaat gaat.

Een tweede functie van de internaten is dat ze gezinsondersteunend zijn. Er zijn zo'n duizend kinderen die ofwel via een tussenkomst van een jeugdrechter ofwel op basis van keuzes van ouders, ook naar een internaat gaan om er tijdens de week te verblijven, maar die er ook een extra ondersteuning krijgen.

Iets helemaal anders, mevrouw Van dermeersch, is om die internaten in te zetten voor kinderen die ofwel allerhande feiten hebben gepleegd, ofwel radicaliseren. Dat zou een totaal andere vaardigheid vergen van de mensen die nu in de internaten werken.

Ik heb dus zeker niet de intentie om de goede werking van onze internaten nu te verstoren. Ze leveren schitterend werk. Voor mij als minister van Onderwijs is het cruciaal dat ze die tweeledige taak die ze vandaag vervullen, ook in de toekomst op de best mogelijke wijze kunnen blijven vervullen.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Minister, ik ben blij dat u als minister van Onderwijs zegt dat de voornaamste taak is om te onderwijzen en om eventuele leerproblemen op te lossen. Dat is inderdaad een taak die binnen internaten en schoolinstellingen die een internaat aanbieden, moet worden uitgevoerd.

Opvoeden en het vermijden van radicalisering moeten thuis gebeuren. Daar zijn de ouders verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen. Ik wil er dan ook voor pleiten, minister, dat u er toezicht op houdt dat er onderwijs geleverd wordt in onze onderwijsinstellingen, dat er geleerd wordt, dat het niveau en de kwaliteit gehandhaafd blijven, en dat er geen extra belasting komt door andere taken op te leggen.

U hebt gelijk, ik wil er ook bij u op aandringen dat als men aan u wil opdringen om radicaliserende jongeren op te vangen in internaten, u dan een beroep doet op uw collega-minister, de heer Vandeuren. Hij moet ervoor zorgen dat er

voldoende capaciteit is in de instellingen van de jeugdzorg waar zulke problemen aangepakt kunnen worden.

Ik wil er daarom voor pleiten – maar daarvoor bent niet u, maar is minister Vandeurzen bevoegd – dat er instellingen komen waar eens een deftige opvoeding gegeven wordt aan zulke probleemjongeren zonder allerhande eisen zoals internet en games en halalvoeding, maar een degelijke Vlaamse opvoeding!

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, toen ik de krantenberichten las, dacht ik: alweer een probleem dat het onderwijs moet oplossen. Internaten staan open voor alle jongeren: sterkere en zwakkere jongeren, jongeren uit alle sociale milieus. Minister, de omkadering die ze vandaag hebben, is daar nauwelijks voldoende voor. In de vorige legislaturen heb ik meermaals aan uw voorgangers gevraagd in meer middelen te voorzien voor internaten. Bijkomend nog allemaal radicaliserende jongeren opvangen, is mijns inziens onmogelijk. Laat het me heel lapidair en iets te kort door de bocht zeggen: als je alle samenlevingsproblemen moet oplossen, dan moeten je middelen en je personeel verdubbelen.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, minister, ik was ook al blij met uw eerste reactie, en ook met uw reactie vandaag. Ik meen inderdaad dat internaten datgene moeten doen waarin ze sterk zijn. Als er jongeren om deze reden worden geplaatst, dan zullen ze ook worden geplaatst. Nu alle problemen daar gaan concentreren, zou echter een slechte oplossing zijn. Het gaat ook wat in tegen de geest van onze debatten in de commissie Radicalisering, waar we hebben gezegd dat de problemen moeten worden aangepakt waar ze rijzen, en zo dicht mogelijk bij de jongere. Dan komen we bij de rondetafels die we in onze stad al vele keren hebben bijeengebracht, met ouders, familieleden, leerkrachten, CLB's, mensen van radicaliseringscellen, en die kun je moeilijk naar allerlei internaten gaan sturen. Ik denk dat de oplossing ter zake daadwerkelijk veel dichterbij huis moet worden gezocht. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Voorzitter, ik was eigenlijk niet van plan om veel aandacht te besteden aan het zoveelste ballonnetje van de heer Bonte. Minister, ik wil daar echter misschien toch aan toevoegen dat het heel correct is dat radicaliserende jongeren in groten getale naar internaten sturen, niet de oplossing is. Uw reactie was correct.

Ik deel de mening van de heer De Meyer: we kunnen dit niet overlaten aan het onderwijs. Dit is inderdaad iets voor de bijzondere jeugdzorg, waarvan de capaciteit moet worden versterkt. Dat is een aandachtspunt voor minister Vandeurzen. In die zin is het terecht om aan de alarmbel te trekken, maar deze oplossing sloeg werkelijk alles, en ik denk dat daar eigenlijk niet zoveel meer over moet worden gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Nadia Sminate (N-VA): Voorzitter, ik was de afgelopen dagen toch ook verbaasd dat onze collega in dit debat de rol van de ouders en de verantwoordelijkheid van het gezin zo uit het oog heeft verloren. Preventief radicaliserende jongeren uit het gezin wegtrekken...

De voorzitter: Mevrouw Meuleman, als u graag hebt dat er naar u wordt geluisterd, kunt u misschien nu ook naar mevrouw Sminate luisteren. *(Applaus bij de N-VA)*

Dat is elementaire beleefdheid. Er zijn hier mensen die vragen stellen aan de ministers en niet de moeite doen om te luisteren naar het antwoord. Als ik u daar telkens op moet wijzen, dan zal ik dat telkens doen. Ik vind dat dus elementaire beleefdheid. *(Applaus)*

Ik krijg veel reacties van burgers daarop. Ze wijzen me erop dat mensen vragen aan de minister stellen en op hun laptop beginnen te kloppen en niet luisteren naar wat de minister hier antwoordt. Ik vind dat dus ongeleefd. Nu kunt u dat ouderwets of wat u wilt vinden, ik vind dat geen stijl. Dan wou ik toch eens kwijt.

Nadia Sminate (N-VA): Mijn punt is dus dat we in dit debat de verantwoordelijkheid van de ouders niet uit het oog mogen verliezen, dat we niet preventief jongeren uit de gezinssituatie mogen trekken en hen naar internaten sturen. Daar heeft men immers niet de juiste omkadering voor zo'n specifieke problematiek. Daar moeten we ook eerlijk in zijn.

Wat voor mij wel de juiste oplossing is, is tijdig signaleren en een omkadering op maat, zo lang mogelijk binnen die thuissituatie. Daarmee wil ik absoluut niet zeggen dat het wegplukken uit het gezin onder geen enkele omstandigheid mogelijk is, maar enkel als maatregel als ouders zelf aan hun verantwoordelijkheid verzaken, zeker niet preventief.

Minister Hilde Crevits: Ik dank de leden voor alle aanvullende opmerkingen. Ik heb eigenlijk weinig dissidente stemmen gehoord. We zijn het erover eens dat de eerste en grootste verantwoordelijkheid bij de ouders ligt. We zijn het er ook over eens dat onze schoolinternaten schitterend werk leveren. Mijnheer De Meyer, ik begrijp dat u graag wat meer euro's zou hebben. Ik heb straks nog een vraag van mensen die graag meer euro's zouden krijgen. We moeten echter vooral het goede werk dat vandaag wordt geleverd in de internaten, nu niet bemoeilijken door allerlei andere beslissingen te nemen.

Dus collega's, laat dit een vraag zijn die het goede werk dat onze schoolinternaten doen, vooral ondersteunt en die de ouders wijst op hun verantwoordelijkheid. Bedankt om naar mij te luisteren.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Minister, het kan natuurlijk altijd beter. Ik wil erop aandringen dat u zorgt dat er een meldplicht komt voor scholen waarbij zij worden verplicht om radicalisering te melden aan de bevoegde instanties. Ik stel immers vast, ook in Antwerpen, dat dit niet altijd gebeurt uit angst voor de goede reputatie van de school. Op dat vlak is dus nog verbetering mogelijk met het invoeren van een meldplicht.

Bij radicaliserende jongeren schort het aan de opvoeding die zij thuis krijgen. Wanneer ouders hun verantwoordelijkheid niet nemen, dan zou het afnemen van het kindergeld weleens een goede optie kunnen zijn. Ouders moeten nu eenmaal hun plichten vervullen en kindergeld dient om die plichten te kunnen vervullen. Dat is natuurlijk niet uw bevoegdheid, maar die van minister Vandeuren.

Wie de regels absoluut niet wil volgen en crimineel gedrag vertoont, moet naar een tuchtinstelling. En voor wie volgens islamitische tradities wil leven, zijn er voldoende islamitische landen. In dat geval pleit ik voor de volledige terugkeer. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de geplande acties van de hogescholen tegen de besparingen in het hoger onderwijs

ACTUELE VRAAG van Elisabeth Meuleman aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de onderfinanciering van het hoger onderwijs

ACTUELE VRAAG van Ann Brussel aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de dreigende opstand van de hogescholen

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, in november confronteerde ik u met het feit dat de studenten extra facturen in hun bus krijgen bovenop het verhoogd inschrijvingsgeld. Het gaat niet over facturen voor studieboeken of voor de deelname aan een studiereis, maar wel voor het gebruik van wifi of gemeenschappelijke ruimtes. Ik zei u toen dat uw besparingen op het hoger onderwijs helaas veel instellingen ertoe nopen om die extra kosten door te rekenen aan de studenten en hun ouders. Vandaag geven de hogescholen ons gelijk. Zij luiden de alarmbel omdat het water hen aan de lippen staat. Zij plannen zelfs acties tegen u en de Vlaamse Regering. Wat zult u doen om te vermijden dat hogescholen extra facturen naar de studenten en hun ouders sturen?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, de directeurs kondigen vandaag acties en stakingen aan in de krant, en terecht. De directeurs van de hogescholen zijn geen roepers, ze komen niet alle dagen in de krant maar nu is de maat vol, en dat begrijp ik. In tien jaar tijd is het aantal hogeschoolstudenten met 35 procent gestegen, maar de financiering is met 25 procent gedaald. Acht jaar geleden kregen zij per student 6800 euro, nu is dat nog 5000 euro. Die situatie is compleet onhoudbaar geworden.

We moeten onze hogescholen nochtans koesteren: daar hebben we de professionele opleidingen en de praktijkopleidingen. Het gaat over mensen die met hun twee voeten in de praktijk staan maar die kan men niet alleen opleiden door ze in een grote aula theorielessen te geven. Zij moeten stages lopen, doen labowerk, hebben projectwerking en moeten opgevolgd en begeleid worden in hun praktijkervaringen. De docenten van de hogescholen kunnen dat niet meer aan. Daarnaast is ook het inschrijvingsgeld verhoogd met 300 euro per jaar. We krijgen dus minder waar voor meer geld voor onze hogescholen. Ik vind het eigenlijk hoog tijd dat de hogescholen, de studenten en de docenten op straat komen en protesteren tegen het beleid van deze Vlaamse Regering. Ze zijn niet alleen boos op minister Crevits, maar op de hele Vlaamse Regering omdat deze regering veel te weinig middelen uittrekt voor onderwijs.

Minister, wat zult u op korte termijn doen om deze acties en stakingen af te wenden? Zal er bij de begrotingscontrole worden voorzien in extra middelen voor de hogescholen?

De voorzitter: Mevrouw Brussel heeft het woord.

Ann Brussel (Open Vld): Minister, ons hoger onderwijs en de financiering ervan is een zeer complexe aangelegenheid. Het staat buiten kijf dat de hogescholen meer centen kunnen gebruiken. U hebt dat ook bevestigd. Ik ben er blij om dat u de komende jaren mee zult zoeken naar oplossingen.

De Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) heeft de stijging van het aantal studenten en een daling van de bijdrage van de overheid per student in kaart gebracht. Ik heb het document hier bij me. Ik heb in november cijfers opgevraagd bij u en die cijfers per student zijn al sinds 2006 niet meer berekenbaar. Aan de geïnteresseerde collega's wil ik straks dit document tonen.

Het is van belang om dat Financieringsdecreet en de bijdragen per student goed tegen het licht te houden en de problemen heel precies in kaart te brengen, zodat we beter dan vandaag het geval is kunnen zien wat de noden zijn. Niet dat we die noden in twijfel trekken, maar voor de goede orde moeten we ook zeggen dat er in absolute cijfers een stijging is van het budget voor hoger onderwijs, lieve collega's van sp.a en Groen.

Minister, de situatie is redelijk complex en het is belangrijk om de volledige analyse te maken om dan te weten in hoeverre u tegemoet kunt komen aan de vragen van de hogescholen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, dank u wel voor deze vragen die ik uiteraard vandaag wel had verwacht. Laat me misschien starten met te vermelden dat ik vind dat de hogescholen in Vlaanderen schitterend werk leveren. Het klopt dat het aantal studenten aan de hogescholen spectaculair is gestegen de voorbije tien jaar. Er zijn er nu 117.000. Dat zijn er ongeveer evenveel als aan de universiteiten. Laat dat een vaststelling zijn die goed is.

Het werk dat wordt geleverd, is excellent. Tot op vandaag is er geen enkel signaal dat de kwaliteit van onze hogescholen zou inboeten dit jaar, vorig jaar, of het jaar daarvoor. Als Vlaams minister van Onderwijs wil ik totaal niet dat de kwaliteit van het werk inboet in de komende jaren. Dat is vaststelling nummer een.

Ten tweede erken ik dat extra middelen welkom zouden zijn in ons hoger onderwijs, los van de universiteiten. Laat ons nu eventjes focussen op de hogescholen. Het is effectief zo dat de financiering van de hogescholen niet per student gebeurt, in tegenstelling tot het leerplichtonderwijs. Maar dat was ook zo tijdens de vorige legislaturen. Verwijt dat dus vooral niet aan deze regering, of aan de vorige of die daarvoor. Het is al zeer lang dat er een vaste enveloppe is voor de financiering van hogescholen en universiteiten.

Collega's, in 2008 is daar een kentering in gekomen. De toenmalige minister heeft toen een beslissing genomen om op de vaste enveloppe een klik toe te passen. Dat betekent dat, als de studentenaantallen stijgen, er, met een vertraging van vijf tot zeven jaar, een stijging van de financiering volgt. Dat heeft tot gevolg dat sinds 2011 de bedragen van de financiering per student voorzichtig weer omhoog gaan. Beste collega Meuleman, als u cijfers citeert, moet u ze ook juist citeren. Het absolute dieptepunt in de financiering per student is eigenlijk 2011.

Het is juist, zoals collega Brusseelel zegt, dat het een beetje een scheeftrekking is om de bedragen per student te geven, want er zijn studenten die tien studiepunten opnemen, en andere die er twintig, dertig of veertig opnemen. Als we dan toch die oefening van mevrouw Meuleman maken – en ik heb ze gemaakt en u kunt ze ook van mij krijgen na de zitting –, dan zult u zien dat die bedragen langzaam maar zeker opnieuw stijgen.

Collega's van de oppositie, jullie zeggen dat het allemaal de schuld van deze regering is. Ik ben het daar eigenlijk niet mee eens. Ik geef eventjes de cijfers. De cijfers in absolute aantallen dalen niet, ze stijgen. We hebben de groeipaden van de hogescholen dit jaar en vorig jaar gerespecteerd zoals ze in de decreten staan,

niet die van de universiteiten – collega Soens, u hebt daar een opmerking over gemaakt – maar wel die van de hogescholen, precies omdat de financierings-behoefte van de hogescholen zo groot is. We hebben die dus gerespecteerd.

Wat hebben we wel gedaan? We hebben de klik, wat ik net uitlegde, de extra bedragen die je krijgt omdat er meer studenten zijn, bevroren in 2015 en 2016. Maar, collega's, de gestegen studiegelden komen niet naar de Vlaamse overheid, die gaan ook naar de hogescholen. Dat betekent dat ze vanaf dit jaar een extra inkomst hebben van 20 miljoen euro. U mag die niet onder de mat vegen. De extra inkomsten zijn er. Gaan we die kliks, die bedragen die je extra krijgt vanwege de gestegen studentenaantallen, toekennen? Ja. Als u de meerjaren-begroting bekijkt zoals die door minister Turtelboom is ingediend, dan zult u zien dat die ook opnieuw toegekend worden.

Dus, collega's, ik zal mijn uiterste best doen om die financiering verder de hoogte te laten ingaan, maar het is zeker niet zo dat deze regering nu door allerhande snoeiwerk uitsluitend de oorzaak is van de problemen waar de hogescholen mee kampen. Trouwens, collega's, als ik met de hogescholen spreek, hoor ik vaak gemopper over het feit dat de ene richting hoger gefinancierd wordt dan de andere. We hebben daar een evaluatie van laten maken. Ik heb daar ook met de hogescholen over gesproken. Men zegt dat als je geen grote bulk extra middelen hebt, het beter is om nu niet te raken aan de evenwichten die er zijn.

Collega's, waar ik wel een inspanning voor wil doen en wat ik een terechte zorg vind, is dat onze hogescholen een betere toegang moeten krijgen tot de onderzoeksmiddelen die er zijn en de groeipaden die er bestaan. We zijn daarover in overleg. Ik denk dat het goed is dat het praktijkgericht onderzoek alle kansen krijgt. Collega Meuleman zei daarnet – dat was een pertinente opmerking – dat we ook moeten zorgen dat de connecties met het bedrijfsleven sterk blijven. Die toegangen kunnen worden versterkt. Daaraan wordt ook gewerkt. Dus, collega's, ja, we moeten die kliks weer open krijgen en ja, we moeten de toegang tot die onderzoeksmiddelen wat groter maken.

Collega Brusseel, ik ga ermee akkoord om te kijken waar de noden zitten, maar de noden zijn er, daar zijn we het over eens. Ik heb tot slot vandaag van een van onze hogescholen gelezen dat ze niet meer kunnen investeren in infrastructuur wegens de weinige middelen die ze krijgen. Wel, dat begrijp ik niet zo goed. Het is nog nooit beter geweest om te investeren in infrastructuur dan nu. De leningen zijn zeer goedkoop en de btw, collega's, mocht u het nog niet weten, staat voor scholenbouw, ook voor de bouw van hogescholen en universiteiten, op 6 procent. Dat is toch wel een zeer serieuze besparing die ze kunnen realiseren.

Collega's, als allerlaatste punt: mocht u eraan twijfelen, ik heb tot op vandaag een uitstekende samenwerking met onze hogescholen. Ik heb vandaag een aantal directies aan de lijn gehad. Ik ben ervan overtuigd dat we ook in de toekomst zeer constructief zullen blijven samenwerken en dat de budgettaire noden die er zijn, die ik zeker niet onder de mat veeg, geen beletsel zullen zijn om in de toekomst innovatief te blijven werken en om te zoeken hoe we in extra middelen kunnen voorzien om te investeren.

Tine Soens (sp.a): Minister, dank u voor uw antwoord. Studenten betalen vandaag én een verhoogd inschrijvingsgeld, én extra forfaitaire kosten. U kunt toch niet ontkennen dat uw besparingen ertoe leiden dat de facturen worden afgeschoven op de studenten en hun ouders. Ik ben blij dat u zegt dat u de nood van de hogescholen erkent en dat u op zoek wilt gaan naar de middelen daarvoor, maar ondertussen zie ik ze wel niet. Die noden zijn er al zeker twee jaar, die besparingen zijn er al zeker twee jaar, en u blijft wel zeggen dat u de middelen zult zoeken, maar ze komen niet. Mijn vraag is: wanneer zullen die middelen er effectief zijn voor de hogescholen?

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, het zijn wel degelijk allemaal beslissingen van deze Vlaamse Regering: het bevriezen van de kliks, het niet-indexeren van de werkmiddelen, het besparen op de sociale voorzieningen, het niet volgen van het afgesproken groeipad in 2010 vanaf 2014. Allemaal beslissingen – tsjak, tsjak, tsjak – van deze Vlaamse Regering. En dan komt u hier zeggen: ik ben zeer tevreden met het werk van de hogescholen, deze mensen doen goed werk. Wel, ik vind dat ook. Ondanks al deze besparingen zetten zij zich nog steeds in. Maar nu is de maat vol. Maar ik verwacht, minister, dat u luistert en dat u een antwoord zal bieden, niet, zoals u van plan bent, in 2019, maar vanaf dit jaar bij de begrotingscontrole. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Ann Brusseel (Open Vld): Mevrouw Meuleman, ik zal u straks mijn tabel overhandigen, dan ziet u dat er in 2008, en niet in deze legislatuur, een verschil is opgetreden.

Minister, we moeten twee zaken bekijken. Een ervan hebt u al genoemd. Ten eerste denk ik dat er een groot verschil is tussen de universiteiten en de hogescholen. Het is niet zo dat de universiteiten die centen niet nodig hebben, dat wil ik niet gezegd hebben. Het is echter wel zo dat de hogescholen voor hun onderwijsopdracht en hun onderzoeksopdracht enkel kunnen rekenen op de enveloppe onderwijs, daar waar de universiteiten voor beide opdrachten kunnen rekenen op zowel de enveloppe onderwijs als de enveloppe onderzoek. Die scheeftekening zou ik graag besproken zien met minister Muyters. Ondertussen staat het namelijk buiten kijf dat, wat praktijkgericht onderzoek betreft, de hogescholen ook heel belangrijke zaken doen. Ik denk dat daarin dus een deel van de oplossing zit.

Een ander deel van de oplossing lijkt mij erin te bestaan te kijken naar de trajecten van de studenten. U hebt het daarnet al gezegd: ze zijn heel flexibel. Soms zijn ze maar ingeschreven voor een aantal studiepunten. Ik denk dat het kijken naar de inspanningen van de studenten ook wel wat ademruimte kan geven aan de hogescholen.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik denk dat u een heel omvattend en juist antwoord hebt gegeven, vooral wat de tijdsreeks van de opgenomen studiepunten betreft. Daarop wil ik even inzoomen. In 2005-2006 werden er gemiddeld 56 studiepunten opgenomen. In 2012-2013 is dat gezakt naar 50 studiepunten. De studieduur neemt enorm toe. Dat heeft natuurlijk een effect voor de hogescholen. Ze hebben gelijk als ze zeggen dat er meer studenten zijn. Maar die studenten nemen minder studiepunten op.

De evaluatie van het financieringssysteem is 273 pagina's dik. Hoe wilt u de ongewenste effecten van die flexibilisering tegengaan?

Collega's, er is een zeer interessant rapport uit 2009, het rapport-Soete, in verband met het rationaliseren van het aanbod hoger onderwijs. Minister, hoever staan we daarmee, zodat we rationeel kunnen omgaan met de middelen?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, u hebt samen met de andere collega's duidelijk aangegeven dat dit probleem reeds enkele jaren geleden heel duidelijk is gemeld. Ook wij hebben een aantal jaren geleden al de vraag gesteld om het een en het ander te bekijken.

Wij willen vandaag heel duidelijk vragen om, als het klopt dat de kwaliteit van ons hoger onderwijs er echt op achteruitgaat en het welbevinden van onze docenten binnen de hogescholen drastisch daalt, dat probleem ernstig te nemen

en het te erkennen. U hebt al duidelijk gesteld dat u op zoek wilt gaan naar oplossingen. Wij willen u dan ook heel duidelijk de vraag stellen om naar oplossingen te zoeken. Wij kunnen namelijk niet tolereren dat de kwaliteit van ons hoger onderwijs er drastisch op achteruit zou gaan en dat het welbevinden van de docenten aan de hogescholen ook drastisch daalt.

De collega's hebben al verschillende cijfers aangehaald. U hebt zelf ook cijfers gegeven. We hebben een groeipad vastgelegd dat loopt van 2012 tot 2025. In totaal gaat het over 225 miljoen euro extra die aan het hoger onderwijs wordt toegekend. Als de trend zich voortzet zoals ze zich vandaag voordoet, dan zou van die 225 miljoen euro er slechts 40 miljoen euro naar de hogescholen gaan. Wij vragen u om na te gaan of die verhouding de juiste is gezien de noden die zich binnen het domein stellen. We vragen ook om dit probleem ruimer te bekijken dan het domein onderwijs.

Minister Hilde Crevits: Collega's, aangezien de heer Daniëls mij een complimentje geeft, wil ik hem er een teruggeven. (*Rumoer*)

Zo gaat dat: als je mij iets geeft, krijg je iets terug. (*Gelach. Opmerkingen van Tine Soens*)

U komt straks nog aan bod, mevrouw Soens.

Het is juist dat een op de vijf studenten die vandaag aan de hogescholen starten, uitvalt zonder diploma. Ook die jongeren starten, dus ook voor hen doet de overheid grote uitgaven. Om de een of andere reden heroriënteren zij echter niet, maar vallen ze uit.

Daarom hebben wij als Vlaamse Regering beslist dat er ten eerste een oriëntatieproef moet komen. Tegen Pasen verwachten we de eerste uitrol, collega Daniëls. Dat zit nog altijd op schema, bevestigt men mij. En ten tweede moeten er ook toelatingsproeven komen om jongeren toch te laten aanvoelen wat we verwachten als ze er komen.

Ik denk trouwens dat het voor docenten een zeer zware aangelegenheid is om om te gaan met jongeren die een studierichting kiezen en dan aanvoelen dat het niet helemaal voor hen is. Daar moet ook een stuk begeleiding in kunnen worden gestopt. We hebben daar dus nog wel een weg te gaan.

Wat de rationalisering betreft: we zijn volop aan het bekijken hoe dat kan gebeuren. De hogescholen hebben natuurlijk ook al veel gedaan. Ze hebben ook aan schaalvergroting gedaan, collega Daniëls. Ik wil ook opmerken dat het probleem in de hogescholen minder bij de richtingen zit, en meer bij de afstudeer-richtingen, die een enorme plejade hebben waarbij je soms door het bos de bomen niet meer ziet.

Collega's, ik deel een aantal zorgen die hier genoemd zijn. Het is voor mij echt van belang dat we de kwaliteit van ons hoger onderwijs globaal goed houden. We komen uit twee budgettaire zeer moeilijke jaren. De begrotingen zijn hier ook goedgekeurd. Ik zal ook wel een traject zoeken, zeker om die kliks weer los te krijgen.

Het klopt, collega Helsen, dat het groeipad voor de hogescholen 40 miljoen euro is. Dat is niet mijn beslissing. Dat staat ingeschreven in het decreet. Maar dat is ook de reden waarom we ervoor gezorgd hebben dat het groeipad voor de hogescholen – mevrouw Meuleman heeft het nog niet goed begrepen – dit jaar ook, net zoals vorig jaar, volledig gehonoreerd wordt.

Collega Soens, ik had u geen antwoord gegeven op uw vraag over die facturen. Voor mij kan een forfaitaire, niet-gemotiveerde factuur aan studenten niet. Maar

ik vind het een zeer goede zaak als hogescholen en universiteiten zeggen: we bieden je een pakket aan, we zorgen dat je niet je plan moet trekken om bepaalde dienstverleningen te krijgen, je kunt dat bij ons krijgen, en dat is het tarief. Maar ik zal niet aanvaarden dat men zomaar zegt: we rekenen nu aan iedereen 100 euro aan, en dat staat voor een beetje van alles, een beetje software, een beetje kopietjes, een beetje dit, een beetje dat.

Dat is trouwens een praktijk die niet van dit jaar dateert, collega Soens, maar waar ook in de vorige legislatuur al vragen over gesteld zijn en waarover men gezegd heeft dat het niet kan. Men moet helder en transparant zijn als men kosten aanrekent aan studenten.

Mevrouw Meuleman, als u tsjak-tsjak-tsjak zegt, moet u toch een klein beetje voorzichtig zijn. Ik zal ook een paar 'tsjaks' melden. Wij hebben in Vlaanderen een hoger onderwijs dat voor iedereen toegankelijk is. Tsjak! Aan een zeer democratisch tarief. Tsjak! Wij hebben een groeipad voor onze hogescholen, dat we respecteren. Tsjak! En waar trouwens de bedragen die mensen betalen, integraal naar de hogescholen gaan. Tsjak! En de kwaliteit is tot op vandaag – dat bewijzen alle visitaties – schitterend en we zullen ervoor zorgen dat die kwaliteit ook schitterend blijft. Tsjak! *(Gelach. Applaus bij de meerderheid)*

Tine Soens (sp.a): Ik zal niet beginnen met tsjaks. Ik wil wel zeggen dat wij u ook af en toe complimentjes geven, maar daar helaas weinig voor terugkrijgen.

Minister, vandaag zeggen de hogescholen in de krant dat ze het niet meer aankunnen en dat ze extra kosten moeten aanrekenen aan de studenten, omdat ze het in de middelen niet meer rond krijgen. Ik ben dan ook heel teleurgesteld dat u zegt dat het inschrijvingsgeld volledig naar de hogescholen gaat. Dat is dan natuurlijk wel het verhoogde inschrijvingsgeld. Ook die factuur komt nog eens bij de studenten terecht.

Ik hoop echt dat u hard op tafel kunt kloppen voor uw kliks, voor uw middelen voor de hogescholen. We zullen bij de begrotingscontrole zien hoe hard u uw engagementen kunt waarmaken.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik zou er echt geen spelletjes over spelen en er niet mee lachen. Het signaal dat u geeft, is dat u het niet echt ernstig neemt. *(Opmerkingen)*

U zegt dat de kwaliteit goed is en dat de toegang nog democratisch is, terwijl het inschrijvingsgeld met 300 euro per jaar is gestegen. De docenten uit het hoger onderwijs zeggen dat ze lessen moeten geven over burn-outs, terwijl ze zelf dicht bij een burn-out staan. Maar als zij een burn-out hebben, kan niemand hen vervangen, want ze hebben geen vervangers en er zijn geen middelen om de mensen met een burn-out te vervangen. De situatie voor de docenten is schrijnend. De studenten zitten in grote groepen, maar hebben nochtans individuele begeleiding nodig bij stages en projecten.

Minister, ik vind de noodkreet echt terecht. Ik heb collega's en familieleden die les geven. Ze zeggen dat er jaar na jaar meer studenten komen en dat ze steeds meer op hun tippen moeten lopen. De cijfers zijn de cijfers. De rek is er nu wel echt uit.

Minister, ik wil u oproepen om er echt iets aan te doen op korte termijn en niet te verwijzen naar 2019. De enige oplossing die ik van u heb gehoord, is: "We gaan naar een oplossing zoeken." Dat is vandaag niet genoeg. *(Applaus bij Groen)*

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, er is vandaag inderdaad een hoger onderwijs van goede kwaliteit met hogescholen die het goed doen en die eigenlijk

de emancipatiemotor in onze samenleving zijn. Met een diploma van een hogeschool heb je heel veel kans op werk, kom je vaak in knelpuntberoepen terecht. Wat de hogescholen doen, is voor ons essentieel.

Verschillende collega's hebben al oplossingen naar voren geschoven, net zoals u zelf. Onze fractie zal constructief aan alle oplossingen meewerken om dit probleem in de toekomst beter aan te pakken. Het gaat niet simpelweg over een verhoging van middelen, maar over het aanpakken van een aantal problemen die door verschillende collega's naar voren zijn geschoven. Wij zullen er constructief aan meewerken.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jelle Engelbosch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een mogelijke doorbraak binnen de Vlaamse Regering voor het geblokkeerde dossier van een verbod op pelsdierhouderijen

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Na al dat 'getsjak' durf ik hier bijna geen vraag meer te stellen over dierenwelzijn, maar ik ga toch een poging wagen.

Minister, de afgelopen weken en maanden ving ik verschillende signalen op dat er binnen de regering geen akkoord kon worden gevonden over de voorstellen die u hebt gedaan om een einde te stellen aan de nertsenkwekerijen in Vlaanderen. Ik heb zelf in de commissies en in het parlement kunnen vaststellen dat er toch wel een aantal tegenkantingen waren en dat er voorlopig geen akkoord kon worden gevonden.

Ik was vanmorgen dan ook bijzonder verrast en tevreden toen ik in de krant zag dat uw voorstellen in de krant stonden, en ze werden gebracht door diegenen die tot gisteren uw voorstellen altijd pertinent hebben tegengehouden. Meer zelfs, men wil u voorbijsteken inzake dierenwelzijn en men wil zelfs nog sneller gaan. Maar – want er is een maar – enkel indien men eerst langs start kan gaan en geld kan krijgen.

Ik ben blij met het voortschrijdend inzicht van de collega's dat we moeten komen tot een stopzetting. Minister, is hierdoor nu een doorbraak in de regering inzake het geblokkeerde dossier van de pelsdierhouderij?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben met deze thematiek inderdaad al enkele maanden bezig, met het oog op het stopzetten van de nertsenkwekerij in Vlaanderen. Ik was enigszins verrast door de lectuur in de kranten, maar elk goed christenhart en elke goede mens is trouwens altijd veel blijer met een schaap dat tot de kudde komt, eerder dan zich te ergeren aan het bochtenwerk dat het schaap heeft afgelegd om tot die kudde te kunnen komen. *(Applaus bij de N-VA)*

Ik ben verheugd over elke bekering. Ik hoop dat die bekering van blijvende aard is, meer nog, ik weet dat bekeerlingen het hardst in het geloof zijn. Ik hoop dat dat ook het geval zal zijn in alle dierenwelzijnsdossiers.

Ik ben dus verheugd dat we in de schoot van de Vlaamse Regering meer medestanders hebben om uiteindelijk het doel te bereiken: een stopzetting van de nertsenkwekerij in Vlaanderen. Tsjak.

Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik deel uw verheugd zijn inzake de veranderde stellingname. Ik denk dat we niet langer moeten discussiëren of er een

verbod moet komen, maar welke de modaliteiten zullen zijn en hoe we afspreken om tot die stopzetting te komen. Vorige week heeft Animal Rights de beelden van een nertsenkwekerij gebracht. Dat is toch absoluut niet fraai wat daar te zien is. Ik denk dus dat dat debat gevoerd is.

Ik wil ook de vraag stellen of u overleg kunt plegen met uw collega Schauvliege. Het is een landbouwsector. Ik laat in het midden of die mensen moeten worden vergoed of deels worden vergoed. Men zal binnen de regering, over de partijgrenzen heen, tot een oplossing moeten komen.

Dat verbod is nodig en nuttig. U hebt deze week aangekondigd dat u bent toegetreden tot het Europees platform van de landen die het voortouw nemen inzake dierenwelzijn. Dat kan enkel op een geloofwaardige manier als we zulke praktijken in Vlaanderen niet langer toepassen. Dank daarvoor.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, net als de heer Engelbosch ben ik heel verheugd dat er eindelijk een politiek draagvlak is om dit nodeloos dierenleed uit de wereld te helpen. Er ligt al zes maanden een concreet voorstel van sp.a klaar ter behandeling in de commissie. Ik stel voor dat we dat zo snel mogelijk agenderen. Net als alle andere partijen willen wij constructief meewerken aan iedere andere oplossing. Het allerbelangrijkste is dat dit nodeloos dierenleed zo snel mogelijk moet worden vermeden. Ik constateer dat we hier snel tot een consensus zullen komen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Ik laat elke vorm van cynisme in dit debat achterwege. Ik ben oprecht blij dat CD&V dit standpunt heeft ingenomen en dat ze gaan voor een stop op de pelsdierhouderij vanaf 2017. CD&V is voor, Groen is ook voor, net als sp.a. Ik hoop dat de N-VA ook voor is. Dat is me nog niet helemaal duidelijk. Zijn jullie voor het stopzetten vanaf 2017, mijnheer Engelbosch? Ik denk het wel, maar u kunt dit hier het best nog eens bevestigen. Dan blijft alleen nog Open Vld over, waarvan ik me afvraag of die er ook achter staat. Ik hoop dat die partij kleur bekend in deze zaak.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Wie op 17 december heeft geluisterd tijdens de bespreking van de beleidsbrief, zal hebben gehoord dat ik aan de minister heel duidelijk heb gevraagd om met de sector in overleg te gaan. Ik heb toen gezegd dat een rustig en sereen overleg met de sector tot een oplossing zou leiden.

We hebben dat overleg georganiseerd. Wat wij hebben voorgesteld – hetgeen fragmentarisch in de kranten is verschenen –, kan leiden tot een oplossing. Voor ons gaat het over een consequent dierenwelzijnsbeleid, maar gekoppeld aan de eerlijkheid ten aanzien van de nertsenkwekers. Voor die mensen, die bedrijven en gezinnen moet er ook een oplossing zijn. In zo'n scenario zijn we partners en kunnen we komen tot een goede oplossing, zowel voor het dierenwelzijn als voor die gezinnen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): In Vlaanderen zitten we in een verschuivend landschap met betrekking tot het aanvoelen van wat we moeten doen voor dierenwelzijn. Het is inderdaad een afweging tussen dierenwelzijn en het economisch belang van de sector. Nog maar zeventien bedrijven zitten in die sector. Ook mijn fractie wil zich inzetten voor het zoeken naar een oplossing die oog

heeft voor de specifieke situatie van die zeventien bedrijven, maar die een stap vooruitzet op het gebied van dierenwelzijn. *(Applaus bij Open Vld)*

Minister Ben Weyts: Ik zie dat een consensus groeit en dat de kudde vergroot. Dat is prima. De kudde met schapen – het hoeven niet altijd zwarte schapen te zijn – vergroot, ook met rode schapen. We gaan snel vooruit, want sp.a had in de West-Vlaamse deputatie mee goedkeuring gegeven aan een uitbreiding van de vergunning voor een nertsenkwekerij. 107.000 nertsen zouden daar jaarlijks worden geslacht, maar dat is verhinderd dankzij het ingrijpen van minister Schauvliege. We gaan in Vlaanderen gestaag vooruit. Ik stel met vreugde vast dat het draagvlak toeneemt. *(Applaus bij de N-VA)*

Jelle Engelbosch (N-VA): Mijnheer Dochy, ik word een beetje ongerust als u zegt dat het fragmentair is, en spreekt over overleg en over dit en dat. *(Rumoer)*

Ik ga hier vandaag niet verder op in. We zullen verder zien in de commissie. Ik onthoud vooral dat de consensus inderdaad groeit. De heer Dochy zegt dat hij voor een consequent dierenwelzijnsbeleid gaat. Voor mij staat dat los van de modaliteiten van hoe we dat nadien zullen oplossen voor die sector.

Als u heel oprecht bent, dan is de kogel door de kerk en zet Vlaanderen de nertsenkweek stop. *(Applaus)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

OPRICHTING VAN EEN COMMISSIE

De voorzitter: Dames en heren, het Uitgebreid Bureau van maandag 15 februari 2016 stelt voor een Commissie voor de Opvolging van het Klimaatbeleid in Vlaanderen op te richten.

De commissie zou zijn samengesteld uit vijftien vaste en vijftien plaatsvervangende leden en eventueel toegevoegde leden.

De commissie zou worden voorgezeten door de heer Jan Peumans en drie ondervoorzitters tellen: de heren Robrecht Bothuyne, Willem-Frederik Schiltz en Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

De commissie zou als bevoegdheid de opvolging van het klimaatbeleid in Vlaanderen hebben, met uitzondering van de vragen om uitleg en de interpellaties omtrent klimaatbeleid, die zullen worden behandeld in de bevoegde vaste beleidscommissies.

De commissie zou haar werkzaamheden voor het zomerreces 2016 dienen af te sluiten.

Vraagt iemand hieromtrent het woord? *(Neen)*

Is het parlement het eens met de oprichting, benaming, samenstelling en bevoegdheid van de Commissie voor de Opvolging van het Klimaatbeleid in Vlaanderen? *(Instemming)*

De lijst met de door de fracties voorgedragen vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent het woord? *(Neen)*

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik verkozen

tot vast lid

de heer Piet De Bruyn
de heer Andries Gryffroy
de heer Jan Peumans
de heer Axel Ronse
de heer Wilfried Vandaele
mevrouw Sabine Vermeulen
de heer Robrecht Bothuyne
de heer Dirk de Kort
mevrouw Tinne Rombouts
mevrouw Valerie Taeldeman
mevrouw Gwenny De Vroe
de heer Willem-Frederik Schiltz
de heer Rob Beenders
de heer Bruno Tobback
de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde

en tot plaatsvervangend lid

de heer Björn Anseeuw
de heer Jelle Engelbosch
mevrouw Sofie Joosen
de heer Jos Lantmeeters
mevrouw Lieve Maes
de heer Bart Nevens
de heer Lode Ceyssens
de heer Jenne De Potter
de heer Bart Dochy
mevrouw Katrien Partyka
de heer Marino Keulen
mevrouw Mercedes Van Volcem
mevrouw Michèle Hostekint
de heer Joris Vandenbroucke
de heer Björn Rzoska

De heer Stefaan Sintobin zal als toegevoegd lid zitting hebben in de commissie.

Ik roep de commissie bijeen op maandag 29 februari 2016 om 14.30 uur in de Jan Van Eyckzaal voor de regeling van de werkzaamheden.

MOTIE van Katia Segers, Joris Vandenbroucke en Bruno Tobback tot besluit van de op 26 januari 2016 door Katia Segers en Hermes Sanctorum-Vandevoorde in commissie gehouden interpellaties tot minister Joke Schauvliege, respectievelijk over de definitieve goedkeuring van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) en over de beslissing van de Vlaamse Regering betreffende het ruimtelijk kader voor Uplace – 625 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
32 leden hebben ja geantwoord;
73 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 24 februari 2016 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 16.38 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenbergh, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Mathias De Clercq, Jos Lantmeeters: ambtsverplichtingen;

Gweny De Vroe, An Moerenhout, Freya Saeys, Manuela Van Werde: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht, Jan Hofkens, Ingrid Lieten, Gwendolyn Rutten

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Elisabeth Meuleman, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Lieve Maes, Marius Meremans, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Jo De Ro